

# מועצה מקומית אלפי מנשה

פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין מס' 10

מיום ב', כ"ה בניסן תשע"ט, 30.04.2019

	שי רוזנצוויג	<u>משתתפים:</u>
ראש המועצה	שירי זיידמן	
סגן ומ"מ ראש המועצה	אייל רוזנפלד	
חבר מועצה	רחל שטיינר	
חברת מועצה	אורית שגיא	
חברת מועצה	אלי כהן	
חבר מועצה	שלומית ארצי	
חברת מועצה	משה אופיר	
חבר מועצה	דליה נחום-לוי	
חברת מועצה		
גזבר המועצה	אילן דולב	<u>נוכחים:</u>
יועץ משפטי	עו"ד ברוך חייקין	

**ישיבת מועצה מן המניין מס' 10 – 30.4.2019**

**על סדר היום:**

1. אישור פרוטוקולי ישיבות מועצה מס' 9-5
2. שאילתות.
3. הצעות לסדר.
4. אישור שכר מנכ"לית.

**שי רוזנצוויג:** ערב טוב. אנחנו נפתח היום בהרמת כוסית קצת אחרי פסח, קצת לפני יום העצמאות. אני לא יודע מתי הפעם הבאה שאנחנו נתראה, אז זה זמן טוב כמידי שנה לעשות את האיוונט הזה.

(מדברים ביחד)

**שי רוזנצוויג:** חבר'ה, מאחל לנו שנהיה בריאים, שנזכה לנחת. כן, שנזכה לנחת, שנדע לעבוד ביחד, ושתמיד נהיה מאושרים ונדע להתעסק רק בדברים החשובים. אמן.

**משה אופיר:** היית צריך להוסיף שנתרום ל... באלפי מנשה.

**שי רוזנצוויג:** אמרתי, שנתעסק בדברים החשובים.

### 3. הצעות לסדר.

**שי רוזנצוויג:** על סדר היום, אישורי פרוטוקול, שאילתות, הצעות לסדר ואישור שכר מנכ"לית. אילן יצטרף אלינו בהמשך. יכול להיות שאנחנו רוצים שהוא יהיה פה בהצעה לסדר שמדברת על המצב הכספי. אז אני מציע לפתוח בהצעה הראשונה לסדר. משה אופיר, זו בעצם הצעה מספר 2 שלך, התבטאות סגנית וממלאת מקום ראש המועצה, הגב' שירי זיידמן בישיבת מועצה מספר 9.

**משה אופיר:** בבקשה שלי לסדר היום, כתבת שאני רוצה לדון בנושאים הכספיים אבל לא רק בהם, אם שמת לב, גם שתעדכן אותנו שנדע מה קורה עם הסטטוס של הפרויקטים וכל הדברים האלה.

**שי רוזנצוויג:** אין בעיה, שמתי את זה תחת -

**משה אופיר:** שמת את זה שיבוא אילן?

**שי רוזנצוויג:** הוא יהיה פה ואז נתקדם באותו זה. את אמרת תקציב, אפשר לעשות את זה באותו אחד, נכון? הוא אמר 'נעלה מצב כלכלי', את אמרת 'אני רוצה להעלות תקציב'.

**משה אופיר:** לא, לא רק מצב. גם אני רוצה לדעת איך מתקדם הנושא של אזור התעשייה למשל, שזה מה שאנחנו שואפים.

- שי רוזנצוויג:** לא מכיר את ההצעה הזאת, כנראה שלא נדון בה.
- משה אופיר:** זה כתוב במה ששלחתי.
- שי רוזנצוויג:** אבל מצבה הכספי של המועצה בתום רבעון ראשון -
- אורית שגיא:** זה הנושא שאני ביקשתי להעלות.
- שי רוזנצוויג:** תכנית ההבראה, התקדמות בהגדלת ההכנסות העצמיות של המועצה. זה מה שרשמת.
- משה אופיר:** בסדר. כן, כן, כן.
- שי רוזנצוויג:** אז בזה נדון, אילן יגיע. הלאה, הצעה לסדר מספר 1, התבטאות סגנית וממלאת מקום ראש המועצה הגב' שירי זיידמן, בישיבת מועצה 9, בבקשה משה.
- משה אופיר:** בישיבת המועצה האחרונה, של מן המניין, כן מן המניין, אני כבר לא יודע, היו פה אי הסכמות בקשר לנושא שהיה על סדר היום ושהיה שכר המנכ"לית. הנושא על סדר היום שכר המנכ"לית והיו אי הסכמות. היו דעות לפה ולפה, ולא הגענו להסכמה, ולכן הנושא הזה עולה שוב היום. וזה בסדר, אין לי בעיה עם זה. אלא מה, היו התבטאויות יוצאות דופן בחריפותן, של ממלאת מקום סגנית ראש המועצה, עורכת הדין הגב' שירי זיידמן. שאני לא מוכן להשלים איתן. עכשיו אני דעתי היא, שלכל אחד יש את הזכות להגיד מה שהוא רוצה, כולל דברים חריפים, כולל מה שהיא אמרה. זו זכותה להגיד את זה. אלא מה, ברגע שהיא אומרת שחברי מועצה מסוימים פועלים בניגוד לזה, יש להם מניעים נסתרים וכו' וכו', וזה הכל כתוב פה, ואני לא רוצה לצטט את זה, וזה הכל כתוב פה, ואני לא רוצה לצטט את זה, אבל כולם יודעים על מה אני מדבר. היא פשוט מראה, שאין לה אמון במניעים.
- שי רוזנצוויג:** הערת ביניים, היינו אמורים להתחיל לפי הסדר באישור הפרוטוקולים. בלהט הזה, קפצנו ישר לסדר היום, נעשה את זה אחר כך את אישור הפרוטוקולים. תמשיך.
- משה אופיר:** בסדר, אוקיי. היא הביעה אי אמון במניעים שלי ושל מספר חברי מועצה, שאנחנו פועלים ממניעים

לא אמיתיים. עכשיו אין לי בעיה עם זה שהיא  
אומרת את זה. אבל -

**שי רוזנצוויג:** לתחשתך אתה אומר?

**משה אופיר:** לא לתחושתני, היא אמרה את זה, שחור על גבי  
לבן זה כתוב.

**שי רוזנצוויג:** המילה 'מניעים'?

**משה אופיר:** כן, כן, כן.

**שלומית ארצי:** כן.

**משה אופיר:** שאנחנו לא פועלים לטובת היישוב, ואנחנו יש לנו  
ענייני בחירות בראש, ככה כתוב. עזוב, שי, אתה  
קראת את זה 10 פעמים, אתה יודע. אין לי בעיה  
שהיא אמרה את זה, אבל לאור זאת, כאחד שתמך  
בה בתוקף ההסכם שהיה וזה, שתהיה ממלאת  
מקום, סגנית, גם לי אין אמון בה. אז נשאלות  
אחת מהשתיים, בשיחה שלנו גם אתה הבעת אי  
הנחת מהדברים שנאמרו על ידה, בוא נגיד את זה  
בלשון כזאת.

**שי רוזנצוויג:** הבעתי חוסר נחת מהדברים שנאמרו בישיבה  
הזאת באופן כללי. היו שם התבטאויות לא  
נאותות מ-2 הצדדים.

**משה אופיר:** חשבתי מההתבטאות שלה. בסדר.

**שי רוזנצוויג:** גם.

**משה אופיר:** אוקיי, יכול להיות שטעיתי.

**שי רוזנצוויג:** לא, גם, גם, גם.

**משה אופיר:** אז לאור העובדה שהיא איבדה אמון בנו ומייחסת  
לנו כל מיני מניעים נסתרים פה סביב השולחן, אז  
גם אני איבדתי את האמון בה, ואני לא תומך בה  
יותר לתפקיד שאני הצבעתי שהיא תהיה. אבל  
כמובן יש לה זכות להגיד מה שהיא רוצה. זה  
ברור. היא יכולה להגיד שאני לא בסדר, היא  
יכולה להגיד ששלומית לא בסדר, היא יכולה  
להגיד מה שהיא רוצה. אבל לא בתפקיד שאני  
בחרתי אותה אליו. לכן אני אומר שפה זה בעייתי.  
או שהיא הבינה שהיא אמרה דברים לא נכונים  
והיא תחזור בה, או שפשוט אני אביע אי אמון

ואני אבקש -

- שי רוזנצוויג:** מה ההצעה לסדר?
- משה אופיר:** אני מבקש להעלות הצעה, להפסיק את הכהונה שלה כממלאת מקום ראש מועצה.
- שי רוזנצוויג:** לפני שאתה מעלה, אני מציע לדון בעניין הזה בישיבה הנהלה. נקבע את ישיבת הנהלה מיד לאחר יום העצמאות. בכלל נדבר -
- שלומית ארצי:** אי אפשר כל הזמן לדחות. זה נושא בוער.
- שי רוזנצוויג:** אבל לא קטעתי אותו, הקשבתי בקשב רב. בסדר? אני מציע, ואני מבין את מה שאתה אומר, חופש הדיבור הוא נתון לכולם וגם אי אפשר להגיד הכל, ואנחנו לא חפים מטעויות. עם זאת, מאחר ואני הרצון שלי באמת, יש לנו ים של עניינים בוערים, אפילו קיומיים ליישוב, אני מציע לדון בעניין הזה, מציע, יכולים שלא לקבל, בינינו, בהנהלה. אנחנו בסך הכל הנהלה, אנחנו קואליציה, לדון בינינו, לשים את הכל על השולחן ולצאת משם עד שייצא עשן. ובאמת, שכל אחד יגיד מה שהוא מרגיש. אני חושב שיש לנו דברים בשולחן הזה אחרים. היישוב הזה רוצה לראות אותנו עובד. לתחושת, אם תסכים, אפשר לדון בזה בהנהלה. לא תצא משם מסופק? תחשוב שהשיח לא מכבד? אפשר להחזיר את זה בחזרה לשולחן הזה, איך שתבחר. זה בידיים שלך. אני מציע לעשות את זה בהנהלה מיד לאחר יום העצמאות.
- שלומית ארצי:** אני חושבת, שכאשר אני יושבת בשולחן הזה ומאוימת חדשות לבקרים בתלונה בלשכת עורכי הדין, אז הדבר הזה צריך להיפתר ברגע זה.
- שי רוזנצוויג:** אמרתי, בואי נפתור את זה.
- שלומית ארצי:** ולא בחודש הבא, ולא בשבוע הבא. זה בוער, כי אנחנו ממשיכים לדבר על נושאים. ואני לא מוכנה לשבת מאוימת פה.
- שי רוזנצוויג:** אני מכבד את מה שאת אומרת. אני הצעתי הצעה לדבר, כל אחד על כל המחשבות שלו וכל התחושות שלו, בישיבת הנהלה בצורה מסודרת. אנחנו אנשים בוגרים.

**שלומית ארצי:** אני חושבת שזה הזמן, זו בדיוק ההזדמנות הראשונה.

**שי רוזנצוויג:** בסדר, אז אני אינני מסכים איתך, ומציע לעשות את זה. זה אז אם אתם תחליטו שאתם רוצים לדון בעניין הזה ולהעלות אותו עכשיו, זה מה שיקרה.

**משה אופיר:** אז בוא נעשה הצבעה על העניין הזה.

**שלומית ארצי:** אז בוא נעשה הצבעה.

**משה אופיר:** אני לא יכול לכפות על אנשים.

**שי רוזנצוויג:** בסדר גמור.

**אורית שגיא:** אני רוצה להגיד משהו לפני שמצביעים, בסדר? אני רוצה להתייחס גם למה שמשה אופיר אמר.

**שי רוזנצוויג:** כי אני לא רוצה להעלות את זה לדיון, אז אולי במהלך הדיון, כחלק מהדיון.

**אורית שגיא:** אבל אני רוצה להגיד משהו על ההצעה שלך לדחות את הדבר. כי זה עלה בשיחה שלי מולך אישית, ואני יודעת ממך וגם ממשה שזה עלה גם בשיחה אישית ביניכם. ואפשר היה לפתור את זה, דרך אגב, בחודש האחרון. עבר חודש לפחות מאז שזה קרה, אבל לא קרה עם זה שום דבר. ויכול להיות שיש הרבה נושאים בווערים לסדר היום, אבל היום הובאנו לכאן לדיון על נושא אחד בלבד. זאת אומרת, אין פה הרבה נושאים שעלו על סדר היום. אז זה לא שעכשיו אנחנו עמוסים בנושאים לדבר עליהם ואין לנו זמן לדבר על זה. אני חושבת שזה נושא מאוד חשוב.

ואני רוצה להגיד גם עוד משהו, שני דברים אני אגיד. אחד - אני חושבת שדווקא המועצה הנוכחית, אם אני מסתכלת עליה, אני חושבת שהקושי שבה, או האתגר שבה הוא דווקא הזדמנות. למה זו הזדמנות? מכיוון שחלק גדול מהאנשים פה, אי אפשר להאשים אותם בזה שהם חברו או נכנסו מטעמים אישיים או חברו לבן אדם כזה או אחר. להיפך. אני חושבת שכולנו כאן מתוך רצון אמיתי באמת להפשיל שרוולים ולתרום ולתת ולעשות, זו הסיבה שאני כאן, זו הסיבה שאלי כאן, וזו הסיבה שיש כאן עוד הרבה חברי מועצה שיושבים כאן ונמצאים כאן.

לא יכול להיות שבכל פעם שמתקיים דיון, ובכל פעם מתחילת הקדנציה שהתקיים דיון ולא היו כאן הרבה דיונים על נושאים ברומו של עולם. אבל בכל פעם שהיה כזה, ואנחנו הבענו עמדה שונה, הותקפנו באלימות מילולית והואשמנו במניעים לא נאותים או במניעים פוליטיים, או במניעים, אני כבר לא זוכרת את כל המילים שנזרקו כאן באוויר.

**משה אופיר:** מניעים זרים, מניעים זרים.

**אורית שגיא:** אני באופן אישי הואשמתי בזה שאני פועלת רק לרעת היישוב. אני באמת קמה כל בוקר ואומרת לעצמי - אורית, איך את יכולה לעשות נזקים, איך את יכולה לעשות רע ליישוב.

**שי רוזנצוויג:** אני לא זוכר...

**אורית שגיא:** בסדר, זיכרון זה עניין כנראה סובייקטיבי. אבל זה נאמר. ואני חושבת שצריך לדבר על זה.

**שי רוזנצוויג:** אני מקבל את הרצון שלכם לדבר. בואו נדבר על זה.

**אורית שגיא:** רגע, אני חושבת שאמון זו מילה מאוד גדולה, זה דבר שנבנה. אני מאוד מקווה שהוא ייבנה עם הזמן, אבל אני חושבת שלפני הכל צריך להיות כאן כבודו אחד לשני.

**שלומית ארצי:** שיח מכבד.

**אורית שגיא:** לפני כל הדברים האחרים. וזה כרגע לא קיים.

**שי רוזנצוויג:** משה אופיר העלה כרגע הצעה לסדר להדחתה של שירי. האם אנחנו רוצים להתקדם איתה? זה פשוט מאוד.

**משה אופיר:** לא אמרתי שאני רוצה להדיח אותה.

**שי רוזנצוויג:** להחליף אותה.

**משה אופיר:** אמרתי לה שיש לה אפשרות לחזור בה מדברה.

**שי רוזנצוויג:** שירי, יש משהו שאת רוצה להגיד בעניין הזה? משהו מיוחד?

**משה אופיר:** אבל אם היא עומדת על דבריה, אז אני אין לי



אמון בה.

**שי רוזנצוויג:** אני רציתי לקחת את השיח הזה ולנהל אותו בצורה בוגרת, ולשים את הכל.

**שלומית ארצי:** אבל אני בוגרת, אני מדברת בוגרת.

**שי רוזנצוויג:** אבל תני לי לסיים משפט, אני לא קוטע אותך. באמת שאני משתדל גם עכשיו זה בוגר. אבל כן, כהנהלה, אין פה עכשיו, אנחנו ביחד. כדי לשם את האמון בחדר, תגידו את הדברים הכי בוטים. אין רמקולים, אין מיקרופונים, תגידו מה שאתם רוצים. זו ההצעה שלי.

**אורית שגיא:** אז למה לא יזמת את זה, שי, לפני שהעלינו את הנושא?

**שי רוזנצוויג:** אני יכול להגיד מראש, לא יזמתי המון דברים, ואני גם מתנצל מראש.

**אורית שגיא:** לא, אבל אני פניתי אליך וביקשתי ממך. אמרת שאתה לא רוצה להתערב בזה. אז מה?

**שי רוזנצוויג:** אני אומר מראש שאני מתנצל. לא יזמתי, ויש הרבה דברים שאני מפספס. גם לי קשה, במיוחד בתקופה הזאת. ואם הייתי מבין את זה בצורה כזאת, יכול להיות, ואני לא אחד שמפחד משייבות, הייתי עושה את זה. כנראה שאני פספסתי, ואני מוכן לתקן, ואני מציע לעשות את זה בישיבת הנהלה מיד לאחר יום העצמאות. בכל זאת, לו"ז די צפוף. ועם זאת, אם תרצו עכשיו לעשות גם הצבעות וזה, אני פשוט אומר, בואו נוריד, בלי הצבעה, בלי זה, נדון בזה. ואם תרצו, בסדר גמור. אני חי עם זה בסדר, מה שתחליטו. אני פשוט אומר, יש דברים אחרים ואני רוצה להתקדם איתם. אז משה, זה שלך, מה שתחליט. אתה העלית.

**משה אופיר:** תעלה להצבעה אם רוצים להוריד את זה או לא.

**שי רוזנצוויג:** בסדר גמור.

**משה אופיר:** אני לא יכול להוריד את זה לבד.

**אורית שגיא:** רגע, שנייה. שי, דרך אגב, אפשר לסגור את זה בנורא פשוט. אנחנו אמרנו את מה שיש לנו להגיד, אפשר להתייחס לזה ולסגור את זה. אני

לא בטוחה שחייבים לעשות הצבעה, אבל אני חושבת שזה מחייב התייחסות.

- שי רוזנצוויג:** אמרה שירי שהיא מוכנה לדון בזה בהנהלה.
- אורית שגיא:** אבל אנחנו רוצים לדון בזה עכשיו.
- שי רוזנצוויג:** בסדר, אז בואו נעלה להצבעה, ואם רוצים לדון בזה עכשיו, נדון בזה עכשיו, כולל ההצעה של זה. מה שתחליטו. אני חושב שצריך לעשות את זה -
- אלי כהן:** אני לא מבין למה צריך להצביע על לדון בנושא.
- שי רוזנצוויג:** ככה זה עובד.
- אלי כהן:** לא, לא, שהוא ממילא על סדר היום.
- שי רוזנצוויג:** ככה זה עובד.
- אלי כהן:** ומתקיים בו דיון.
- משה אופיר:** ככה זה עובד, אלי.
- אלי כהן:** מה עובד?
- משה אופיר:** הצעה לסדר היום, צריכים לדון אם לדון בה. צריכים להצביע אם לדון בה.
- שי רוזנצוויג:** זה לא אומר שדנים באוטומטי, זה החוק.
- משה אופיר:** כן, כן.
- שי רוזנצוויג:** אני מציע כן לדון בה, מאחר ואני -
- דליה נחום-לוי:** הוא הציע להסיר.
- שי רוזנצוויג:** לא, הצעתי לדון בה במסגרת ההנהלה. אנחנו הנהלה.
- דליה נחום-לוי:** מאחר והוא הציע להעביר את זה להנהלה, צריך להעלות את זה להצבעה.
- שי רוזנצוויג:** נכון.
- דליה נחום-לוי:** אם זה סדר יום רגיל שאין עליו, אז לא צריך להצביע.
- שי רוזנצוויג:** אגב, ההצעה שלי היא כזאת. אני מציע לדון בנושא הזה בהנהלה, מיד לאחר יום העצמאות.

והיה ותחשבו שלא יצא מזה משהו ולא הלך טוב הדיון הזה מבחינתכם, אפשר להחזיר אותו בחזרה ולדון בו פה בישיבת המועצה.

**אורית שגיא:** אני לא חושבת שצריך להיות דיון ארוך, דרך אגב. צריכה להיות פה התנצלות, זה הכל.

**משה אופיר:** היא לא חייבת להתנצל.

**שי רוזנצוויג:** כדי לעשות את זה קצר, כאן ועכשיו, יש משהו שאת רוצה להתנצל עליו?

**שירי זיידמן:** לא.

**משה אופיר:** היא לא חייבת להתנצל.

**שי רוזנצוויג:** אז מה אתה רוצה בעצם?

**משה אופיר:** זכותה להחליט. אם היא חושב שאנחנו לא בסדר, פועלים, אין לה אמון בנו, אז גם לנו אין אמון בה.

**שי רוזנצוויג:** אנחנו מוכנים לדון בזה.

**משה אופיר:** אבל אם היא חוזרת בה מהבעת אי האמון, זה סיפור אחר.

**שי רוזנצוויג:** תן לי להעלות את זה. אנחנו מוכנים לדבר על זה. אני אומר יש דברים חשובים וקריטיים ליישוב הזה. אני מציע בנושא הזה לדון בהנהלה.

**אורית שגיא:** אבל אין שום נושא שי בסדר היום. איזה נושאים יש?

**משה אופיר:** על סדר היום זה רק השכר של המנכ"לית. איזה עוד נושא קריטי עכשיו אתה רוצה לדון בו.

**שי רוזנצוויג:** אנחנו בישיבה מספר 10, בואו.

**משה אופיר:** באיזה נושא קריטי אתה רוצה לדון עכשיו.

**שי רוזנצוויג:** 5 חודשים, ישיבה מספר 10. עשינו המון ישיבות, פי יותר דרך אגב בתקופה המקבילה.

**אורית שגיא:** שי, איזה נושאים, מה?

**שי רוזנצוויג:** אני יכול לפרוש לך אותם.

**משה אופיר:** כל פעם עולה השכר של המנכ"לית. 3 פעמים.

- שי רוזנצוויג:** חבר'ה, אני מעלה, כל אחד שיצביע לצו ליבו, הכל בסדר.
- משה אופיר:** אני לא רואה שום סדר יום, כמו שאמרה אורית, שהוא כזה מחייב אותנו.
- שי רוזנצוויג:** רק הדיבור על המצב הכלכלי וההבראה וזה. יש פה.
- משה אופיר:** הגזבר עדיין לא הגיע.
- שי רוזנצוויג:** הוא יגיע.
- משה אופיר:** שיגיע.
- שי רוזנצוויג:** אנחנו רוצים להעביר את הזמן עד שזה? אפשר להתקדם והוא יגיע. אנחנו לא באנו להעביר את הזמן, באנו להתייחס נקודתית לדבר הזה. דרך אגב, כל דקה מעבר למה שזה, עולה לנו יותר כסף. אז נסיים מהר, נשלם פחות.
- אורית שגיא:** פעם שעברה דיברנו 3 שעות על נושא אחר. 3 שעות ישבנו כאן ודיברנו על נושא אחד.
- שי רוזנצוויג:** אם זה היה תלוי בי, היינו מדברים עליו חצי שעה.
- אורית שגיא:** זה היה תלוי בדך, כי זה היה חשוב לך. וזה חשוב לנו.
- שי רוזנצוויג:** זה לא חשוב לי.
- אורית שגיא:** זה חשוב לנו. וגם האמירות שלך מבטלות את החשיבות של הנושא שאנחנו מעלים.
- שלומית ארצי:** נכון, בדיוק, ממש.
- שי רוזנצוויג:** ההצעה שלי היא כזאת, מכבד את הצעתכם. מציע בכבוד להעביר אותה לדיון בישיבת הנהלה כאן בדיוק, מיד לאחר יום העצמאות, וזאת בכדי שאנחנו כהנהלה נוכל לדבר בצורה חופשית, ולהגיד כל אחד על אשר ליבו. אם לא יראה, נוכל לחזור לשולחן הזה. מי בעד?
- משה אופיר:** מי בעד להעביר את זה להנהלה?
- שי רוזנצוויג:** כן. מי בעד? רחלי, אייל, שי, שירי. מי נגד? אורית, אלי, דליה, משה, שלומית. אז הצעתנו נדחתה מתוקף כך. בואו נתחיל בדיון.

- משה אופיר:** אוקיי, אז אני רוצה להתחיל בדיון.
- שי רוזנצוויג:** בבקשה.
- משה אופיר:** אני מקודם לא הקראתי את הציטוטים המדוברים, אבל אם אנחנו כבר בדיון, אז אני רוצה להקריא, על מנת שיידעו, שיהיה ברור מה לפי דעתי מביע אי אמון בחברי המועצה ולכן אני כעסתי כל כך אז, וגם מצאתי לנכון להעלות את זה.
- שי רוזנצוויג:** בסדר גמור, קדימה.
- משה אופיר:** אוקיי, אז הדיון היה סביב שכר המנכ"לית, והגב' זיידמן אומרת שבזה שאנחנו חושבים,
- שירי זיידמן:** איזה עמ' של הפרוטוקול בבקשה?
- משה אופיר:** עמ' מספר 56 בסוף.
- דובר:** אז תציין שאתה קורא מהפרוטוקול של הישיבה הקודמת.
- משה אופיר:** אני קורא מהפרוטוקול. אומרת הגב' זיידמן 'אני חושבת, בזה שאתם', הכוונה אתם, כל אלה שחשבו ששכר המנכ"לית צריך להיות שונה ממה שהיא חשבה.
- שלומית ארצי:** תקריא בציטוט, אל תיתן פרשנות.
- משה אופיר:** כן, כן, כן. 'זה לבוא ולהגיד לשי באיזשהו מקום או באיזושהי דרך - לא מאמינים בד'. כיוון שאנחנו, על ידי זה שיש לנו מחשבה אחרת, זה מראה שאנחנו לא מאמינים בראש המועצה. ולגב' שלומית, בעמ' 57, היא אומרת לשלומית שהיא חושבת שהדברים נובעים מזה שמערכת הבחירות לא הסתיימה. ולאורית 'ביום שאת תבואי ותפעלי למען היישוב בצורה כנה ואמיתית'. זאת אומרת, שעד היום זו לא פעילות כנה ואמיתית. 'ולצערי הרב', אומרת הגב' זיידמן, 'מה שאני רואה כאן, זה המשך של מערכת בחירות'. זאת אומרת, שאם יש מחשבה אחרת שלא תואמת את המחשבה שלה, זה נובע ממערכת בחירות. 'וזה המשך של מערכת הבחירות בצורה ברורה. ואתם צריכים לשים את הבחירות בצד ולפעול למען היישוב'. וגם כל מיני דברים מהסוג הזה, אל תחכנו אותי, וכל מיני דברים כאלה.

אני באופן אישי חייב להגיד לך, וכל מי ששומע עכשיו, אני יושב בשולחן הזה לא שנה ולא שנתיים, 25 שנים. מעולם, והיו ויכוחים קשים, ויכוחים קשים, שאני לא בסדר, אני מצביע נגד, וזה וזה וזה, אף אחד לא פקפק במניעים שלי שאני יש לי איזה מניעים נסתרים, איזה מניעים אישיים להצביע איך שהצבעתי. אני לא מוכן לקבל את זה. לפי דעתי זה לא מכובד. לא יעלה על הדעת שמתחילים להגיד לאנשים 'אתם עושים ככה וככה וככה מסיבות א' ב' וג'.

זכותה להגיד את זה, אמרתי. אבל אני איבדתי את האמון בה. אם היא חושבת עליי ועל כולנו שיש לנו מניעים אחרים, בחירות וכל מיני דברים מהסוג הזה, אז אני אין לי אמון בה, זה הכל. היא יכולה לחיות עם מה שהיא אמרה, אבל לי אין אמון בה. ואני רוצה להסיק את המסקנות מהאני אמון שלי בה. אני סיימתי את דבריי.

עוד מישהו רוצה?

**שי רוזנצוויג:**

כמו שאני אמרתי וכבר אמרתי, שאני לא מוכנה להיות מאוימת, לא כי אני מפחדת מלשכת עורכי הדין, עם כל הכבוד, אבל זו פעם שנייה. ויש עוד פעם אחת, שאני יודעת מאחורי הקלעים, ויש לי גם הוכחות כתובות, על ניסיון להגיש נגדי תלונה. אז אם אנחנו יושבים שולחן הזה, ואני מוכנה להראות את זה, שירי, זה את כתבת במו ידיך, זה צריך להיפסק. כי כך אי אפשר להתנהל. פשוט חוץ מזה, מעבר להכל, השיח שהיה פה פעם שעברה, הצעקות והצרחות, הם לא היו מכבדות.

**שלומית ארצי:**

אני חייבת לומר, שגם אתם, גם את דיברת בקול רם.

**רחל שטיינר:**

אני לא צרחתי, יקירתי.

**שלומית ארצי:**

ואמרת משפט מאוד - מאוד לא מכבד.

**רחל שטיינר:**

תני לה לסיים ותגידי מה שאת רוצה. תגידי גם שאני לא בסדר. אין לי בעיה, זכותך.

**משה אופיר:**

לא, אני לא אמרתי את זה.

**רחל שטיינר:**

אבל את לא סגנית ראש מועצה. אני לא הבעתי אמון בך. אותך בחרו התושבים וזהו. אבל אני

**משה אופיר:**

- בחרתי אותה והיא יורקת עליי, זה מה שמעצבן.
- שי רוזנצוויג:** אלי? אורית?
- אורית שגיא:** אני אמרתי את מה שהיה לי להגיד.
- שי רוזנצוויג:** אוקיי. משה, משהו נוסף אתה צריך בהיבט הזה?
- משה אופיר:** אולי הגב' זיידמן רוצה להגיד משהו. או שהיא לא רוצה להגיד כלום.
- שי רוזנצוויג:** משהו מיוחד שאת רוצה להגיד? אני אגיד כמה מילים. אני מכיר את שירי המון זמן.
- משה אופיר:** זכותה גם כן להגיד. אחרים גם כן יכולים להגיד. רחלי יכולה להגיד מה שהיא רוצה. אין שום בעיה.
- שי רוזנצוויג:** בבקשה.
- משה אופיר:** יש פה חופש דיבור.
- שי רוזנצוויג:** בסדר גמור. חופשי, דליה.
- דליה נחום-לוי:** אני כאדם לא אוהבת את השיח שיש פה בהרבה ישיבות, שהוא שיח מתלהם, שהוא שיח לא מכבד.
- שלומית ארצי:** יפה, נכון.
- רחל שטיינר:** לי קשה עם זה.
- שלומית ארצי:** אנחנו פה בשביל זה, בגלל זה...
- רחל שטיינר:** יש חלק פה לכולם בנושא הזה.
- שלומית ארצי:** אבל רחל, בגלל זה התעקשנו לדבר על זה. זה בדיוק העניין. אי אפשר להמשיך דיונים כשיושב כזה... אי אפשר.
- שי רוזנצוויג:** בואו ניתן לדליה. היא ביקשה יפה.
- דליה נחום-לוי:** אני פשוט מחזקת את מה שרחלי אמרה. קודם אתה אמרת שאנחנו ננהג כמבוגרים.
- שי רוזנצוויג:** צורת ביטוי.
- דליה נחום-לוי:** אוקיי, אז אנחנו צריכים לנהוג כמבוגרים לאורך כל הדרך, וגם סביב השולחן הזה. בוגרים, מבוגרים. יש חילוקי דעות. מה לעשות? טבעו של

עולם, אנחנו לא אמורים להיות תוכים ולדקלם את אותם המשפטים. במועצה הנוכחית זה מגיע באמת, אני לא מפנה אצבע מאשימה לגורם זה או אחר. אבל זה הגיע למצב שבאמת לא נעים לשבת סביב השולחן הזה. הצעקות והצווחות והצרחות וההידרדרות של הסגנון והנוסח של מה שקורה כאן, לא מכבד את אף אחד מאיתנו. ויש רגישים יותר, רגישים פחות, נפגעים יותר, נפגעים פחות.

ואורית אמרה דבר נכון, אנחנו כולנו נמצאים פה כי אכפת לנו וכי אנחנו רוצים להימצא כאן ולא בגלל איזשהו דגל שאנחנו מניפים או איזשהו עתיד שאנחנו בונים לעצמנו. אני בטוח לא. ואני רוצה לבוא, אני רוצה לתרום, אני רוצה לתת, אבל יש איזשהו משהו שכל פעם גורם לי, כשאני רואה זימון לישיבה, לאיזו רתיעה, שאני באה להורדת ידיים ולאווירה לא נעימה. וצריך לפתור את זה באיזושהי דרך.

אני אגיד כמה מילים. קודם כל, אני מסכים איתך לגמרי. עם כל מילה שאמרת אני מסכים. אמרת בעצם את מה שאני רציתי להגיד. צריך לפתור את זה באיזושהי דרך. אני מקודם הצעתי. איזושהי דרך שיכלה גם להסתיים לא טוב. אבל הצעתי אותה, היא הייתה דרך, סוג של דרך לקחת את זה אוף ליין ולהתחיל לדבר. פשוט לדבר.

**שי רוזנצוויג:**

אני לא נוח לי עם שפה בוטה, עם אמירות לא ראויות, מכל הצדדים, וכל אחד יכול להגיד את זה, וכולנו פה חטאנו, גם לי התפלק, לכולנו. זה קורה. משה הוא בכלל 25 שנה, יש לו שם רפרטואר.

מה, מה אמרת?

**משה אופיר:**

אני אומר יצא לך כמה פעמים ב-25 שנה האלה להיות קצת בוטה, בסדר?

**שי רוזנצוויג:**

בטח שאני בוטה, אבל אני לא נבחרתי על ידי חברי המועצה.

**משה אופיר:**

אין בעיה, בסדר גמור. אבל אולי תיבחר.

**שי רוזנצוויג:**

זה מקרה שונה. אין לי בעיה עם אייל. היה אומר משהו, אין לי טענה אליו.

**משה אופיר:**



- שי רוזנצוויג:** מבין, מבין.
- משה אופיר:** אבל אני בחרתי באייל? לא בחרתי בו. אבל אני בחרתי בה.
- שי רוזנצוויג:** מבין, מבין.
- אייל רוזנפלד:** בלי קשר למי שאומר את זה, לאו דווקא לתפקיד, יש לי בעיה שאנשים מדברים בשפה לא יפה.
- שי רוזנצוויג:** לגמרי.
- אייל רוזנפלד:** או בטונים צורמים. זה צריך לעצור בלי קשר. לאו דווקא קשור לתפקיד זה או אחר.
- משה אופיר:** לא, לא. אבל אם ני הייתי בוחר בד, ואתה הייתי אומר שאני לא בסדר, אז בטח שאני איבדתי את האמון בבחירה שלי. זאת הנקודה.
- שי רוזנצוויג:** משה, אנחנו עוד כנראה הרבה פעמים -
- משה אופיר:** בתור חבר מועצה אתה יכול להגיד, אתה רוצה לשלם 150% אמרת, אין לי בעיה עם זה. אין לי בעיה, זו זכותך להגיד. אמרת מינימום 100, כתוב בפרוטוקול, תאמין לי, אני זוכר טוב, קראתי את זה.
- שי רוזנצוויג:** אייל, תן לי להשלים.
- משה אופיר:** אין לי בעיה עם זה. זכותך לחשוב.
- שי רוזנצוויג:** אני יכול להשלים? תודה.
- משה אופיר:** כן, סליחה.
- שי רוזנצוויג:** לא מרגיש בנוח, חושב שהתקשורת שלנו היא לא טובה. אין תקשורת, בוא נגיד את זה ככה. התקשורת היא, חלק מהאנשים פה היא בסדר, חלק מהאנשים היא לא קיימת, ואנחנו צריכים לעבוד על זה, ואנחנו בתחילת הקדנציה. יש שנים רבות לפנינו, רבות מאוד לפנינו. שירי, אם אני צריך נגיד את גיליון ה-100 שלה, לראות מה היא עשתה בחצי שנה האחרונה, 5 חודשים האחרונים... המון דברים שהיא עשתה. אנחנו גם נעשה טעויות, אבל המון דברים שהיא עשתה טובים, ואני מודה לך בהזדמנות הזאת. אני מעריך כל אחד ואחד שנמצא פה. 25 שנה לא הולך ברגל. אף אחד לא

חושב שאתה בא ואתם קמים בבוקר עם מחשבה לעשות רע לאלפי מנשה. זו לא המחשבה. צריך להשתפר במצב הזה, לעשות אותו יותר טוב. יכול להיות שגם ייקח לנו קצת זמן. באמת, הדינאמיקה פה היא לא משהו, אנחנו נצטרך לעבוד על זה. אי אפשר להתכחש. יש משהו מיוחד שאתה צריך פה עוד עכשיו? או שאפשר להתקדם הלאה?

**משה אופיר:** כן. אני מבין שהגב' זיידמן לא רוצה להגיב. לכן, הזלזול בזה שהיא לא רוצה להגיב. אני מעלה הצעת החלטה להדיח אותה...

**שירי זיידמן:** אני לא אמרתי שאני לא רוצה להגיב.

**שי רוזנצוויג:** אה, את רוצה? אז קדימה.

**משה אופיר:** בבקשה, אז תגיבי.

**שירי זיידמן:** אתה הקראת מהפרוטוקול. אתה אמנם לא ציטטת. דרך אגב, הפרוטוקול לא אושר. זה פרוטוקול שאפשר לצטט ממנו, אני מניחה.

**שי רוזנצוויג:** הפרוטוקול הזה עוד לא אושר?

**שירי זיידמן:** לא אושר.

**שי רוזנצוויג:** בוא נגיד שהוא פחות או יותר מייצג את המציאות.

**משה אופיר:** ... משקף. מישהו טוען שהפרוטוקול לא משקף?

**שירי זיידמן:** אפשר לסיים? תודה. אני גם קראתי את הפרוטוקול בצורה אני חושבת די מעמיקה, כמו שאני מתייחסת לכל מסמך שאני מקבלת. הציטוטים שאתה טוען שאני אמרתי, בחלקם אתה אמרת את הדברים בצורה אכן מדויקת, וחלקם אתה לא אמרת את הדברים בצורה מדויקת. אבל זה בסדר, זה שיקולך. באותה ישיבה, מכיוון שהיא לא הייתה מצולמת, אז חשוב לי כן לומר. אני ישבתי איפה שאני יושבת תמיד ושמעתי את כולכם מדברים. אני לא נכנסתי לדברים, לא שלך ולא של שלומית, ולא של אייל ולא של אורית, לא של דליה ולא של אף אחד.

כשאני התחלתי לדבר, משה, האמת היא שזה היה עוד לפני כן, כששי עדכן לגבי העניין של הפקח, ואני רציתי להגיד את מה שהיה לי הגיד, ויש כאן

אנשים שישבו ושמעו, אני מיד קלטתי בזווית העין את הלגלוג ואת הצחוק. הלגלוג והצחוק מהכיוון, אני לא אגיד כרגע מכיוון של מי ומי עשה את זה. אבל הלגלוג והצחוק שמגיע מהכיוון שלכם, הוא מאוד פוגע.

... **משה אופיר:**

לא להפריע לי, משה. לא הפרעתי לך. הלגלוג והצחוק הוא מאוד פוגע. גם כסגנית, אני קודם כל בן אדם. וכשאני יושבת ישיבה אחרי ישיבה, יש לי 2 חברי סיעה שיושבים כאן ויכולים אולי לאשר את מה שאני אומרת, ואנחנו רואים ישיבה אחרי ישיבה איך כל משפט פחות או יותר שאנחנו אומרים, אני או שי או רחל או אייל, מתקבל בלגלוג ובצחוק ובזלזול ובכתיבת הודעות אחד לשני. האם אתה חושב שזה לא משפיע עליי? האם אתה חושב שזה לא גורם לי איזה שהם רגשות של אי כבוד אולי? כי הרי אומרים – נאה דורש, נאה מקיים. הרי אני לא יכולה כרגע לבוא ולפתוח את כל הישיבות, ואני לא מתכוונת לעשות את זה. אני מגיעה לישיבות עם הרבה-הרבה רצון לבוא ולתרום, כמוכם. אבל אני לעולם לא אקבל, לא עכשיו, לא בעבר ולא בעתיד, זלזול וחוסר כבוד. וכאשר אני אתקל בזלזול וחוסר כבוד, אז זאת תהיה התגובה שלי.

**שירי זיידמן:**

ואני חושבת שכל אחד היה מגיב, אולי בצורה פחות חמורה, אבל היה כן עומד על שלו. אני לא יכולה, כשאני באה ואני אומרת לעניין הפקח, אני לא יכולה לבוא, הנה דוגמא קטנה – אני מדברת ואתה מעביר תכתובות, אבל זה בסדר.

**משה אופיר:** מותר לי לעשות את זה.

**שירי זיידמן:** ברור.

**משה אופיר:** ואני אעשה את זה כמה שנפשי חפצה.

אין בעיה, אתה יכול להמשיך לעשות, ברור, בסדר, אבל זה רק ממחיש את העניין של הכבוד. שכשבן אדם מדבר ואתם מתחילים להתכתב, וכשאני רואה את שלומית למשל, כשאני מדברת על הפקח, צוחקת ומלגלגת, וזו לא פעם ראשונה. ואחרי זה כשאני מדברת על הנושא של השכר של המנכ"לית, ממשיך הלגלוג והצחוק, ואז מתחיל

**שירי זיידמן:**

הצעקות, ואז אורית אומרת דברים כמו למשל -  
שלומית, בבקשה תני לי לסיים. אני לא הפרעתי  
לך.

**שלומית ארצי:** שמעת אותי אומרת משהו?  
**שי רוזנצוויג:** לא, את מחייכת. את מחייכת. תחייכי.  
**שלומית ארצי:** כי לא נוח לה שאני מחייכת.  
**שי רוזנצוויג:** תחייכי, זכותך.  
**שירי זיידמן:** לא, זה לא נוח לי שאת מחייכת, את יכולה לחייך  
כמה שאת רוצה.

**שלומית ארצי:** את נותנת פרשנות לפרצופים שלנו. את מחליטה  
מה אנחנו חושבים, את צועקת עלינו, ואת עושה  
הכל, הכל בסדר. מה זאת אומרת? מה את רוצה,  
שאני אבכה פה?

**שירי זיידמן:** אני אמשיך להגיד את הדברים. וכשאני מקבלת  
את התגובות האלה, לא רק אני, גם רחל, שדרך  
אגב אמרה פחות או יותר את אותם דברים שאני  
אמרתי בישיבה, וזה גם מצוטט כאן, והיא מקבלת  
את אותם תגובות. ואני אומרת לך 'משה, למה  
אתה צוחק?', 'כי אני רוצה לצחוק'. ואני אומרת  
לשלומית 'למה את צוחקת? למה את מלגלגת?',  
'כי אני רוצה לצחוק', וזה מופיע בפרוטוקול. ואני  
אומרת את זה, ועכשיו הרי זה מצולם, אבל אז זה  
לא היה מצולם. משה, אתה היית רוצה לשבת  
בישיבות ושמישהו יצחק לך בפנים ישיבה אחרי  
ישיבה? אני שואלת אותך. אני בחיים, משה, אני  
בחיים לא אעמוד מולך או אשב לידך ואצחק לך  
בפנים על הדברים שאתה אומר. אני יכולה  
להתנגד, אני יכולה לא לקבל, אני יכולה לא  
לאהוב, אבל אני לא אצחק, ואני לא אלגלג. כי  
אתה יודע מה? יש כבר מינימאלי שבאמת נותנים.

ונכון, התפרצתי באותה ישיבה, ואין לי הרבה דרך  
אגב הרגשה טובה לגבי זה. ממש לא. אני יצאתי  
עם הרגשה מאוד-מאוד לא טובה. יצאתי עם  
הרגשה מאוד-מאוד לא טובה, גם דיברתי עם שי  
באותו ערב.

**שי רוזנצוויג:** אני הערתי לשירי בנושא הזה. כן, אני גם לא  
אהבתי.

<p>כן, אני יצאתי עם הרגשה מאוד-מאוד לא טובה, לא לעניין של הדברים שאני אמרתי, כמו לעניין של ההתנהלות שהיתה בישיבה, על הדרך. כי זאת לא הדרך שלי, לא משנה כרגע מה אתם חושבים, זאת לא הדרך שלי. והדרך שלי היא אמרת. אני חושבת שאנחנו חייבים לפעול למען היישוב, ובכל ישיבה, כמו שאני אומרת, על זה אני חושבת, איך אנחנו יכולים לקדם נושאים, איך אנחנו יכולים לקדם נקודות, איך אנחנו יכולים לעשות עוד משהו שיכול לתרום ליישוב הזה. אני לא בא לבוא ולשים מקלות בגלגלים ולסכל ישיבות ולחרב אותן ושנלך כולנו כאן בהרגשה לא טובה. ממש לא. אבל באותה ישיבה זה כבר הגדיש את הסאה. ואני לא חושבת, שכאשר חברת מועצה, ולא משנה כמה היא מרוגזת, אומרת על חברת מועצה אחרת שהיא לא בריאה בנפשה, אני לא חושבת שזה ראוי. כי אני לא אמרתי לך את זה, שלומית.</p>	<p><b>שירי זיידמן:</b></p>
<p>גם אני לא אמרתי לך את זה.</p>	<p><b>שלומית ארצי:</b></p>
<p>אוקיי.</p>	<p><b>שירי זיידמן:</b></p>
<p>את כנראה לא שמת לב.</p>	<p><b>שלומית ארצי:</b></p>
<p>כנראה. את אמרת את זה ב...</p>	<p><b>שירי זיידמן:</b></p>
<p>בלהט הוויכוח את ייחסת לאורית דברים שאני אמרתי.</p>	<p><b>שלומית ארצי:</b></p>
<p>אוקיי.</p>	<p><b>שירי זיידמן:</b></p>
<p>מופיע בפרוטוקול? לא מצאתי את זה בפרוטוקול.</p>	<p><b>משה אופיר:</b></p>
<p>ואת אמרת דברים לי כשהיא אמרה.</p>	<p><b>שירי זיידמן:</b></p>
<p>היה פה סלט שלם של מי אמר למי.</p>	<p><b>שלומית ארצי:</b></p>
<p>זה נאמר.</p>	<p><b>רחל שטיינר:</b></p>
<p>זה נאמר. אבל הנה, רחל אומרת שזה נאמר.</p>	<p><b>שירי זיידמן:</b></p>
<p>גם על כדורים דיברו פה.</p>	<p><b>רחל שטיינר:</b></p>
<p>אני גם שמעתי את זה.</p>	<p><b>שי רוזנצוויג:</b></p>
<p>כשדיברו על כדורים -</p>	<p><b>שלומית ארצי:</b></p>
<p>וגם על טיפול.</p>	<p><b>רחל שטיינר:</b></p>

- שי רוזנצוויג:** חבר'ה, חבל, חבל. אני גם שמעתי את זה, אבל חבל.
- שירי זיידמן:** 'סגניתך אינה בריאה בנפשה'.
- שי רוזנצוויג:** פנית אליי, לכן אני שמעתי.
- שלומית ארצי:** אני אמרתי את זה? אתם מבלבלים לגמרי.
- שירי זיידמן:** את אמרת את זה. ואת יודעת מה, שלומית? אפילו זה לא יכל היה להביא אותי למצב שאני אבוא, כמו שמשה עשה לקראת הישיבה, ואעלה את זה. אני אפילו לא חשבתי להעלות את זה כסדר יום.
- שלומית ארצי:** אוקיי.
- שירי זיידמן:** לא חשבתי.
- שלומית ארצי:** בסדר, זכותך. אבל זכותו גם לחשוב אחרת.
- שירי זיידמן:** לא, נכון, נכון.
- שלומית ארצי:** זה בדיוק העניין.
- שירי זיידמן:** אני אסיים. אני לא מתייחסת כרגע למה שאורית אמרה בישיבה, אני מתארת לעצמי שיש דברים שאומרים ברתחא -
- דוברת:** עדנא דרתחא.
- שירי זיידמן:** כן. אני כל הזמן עם הארמית זאת. אני לא מתייחסת לזה כרגע, גם אני אמרתי דברים בכעס ובלהט הוויכוח. אבל אני כן מסכימה עם דליה, ואני אומרת, גם אני דרך אגב, כשרואה את ההזמנות לישיבה, גם אצלי משהו מתכווץ בפנים, גם לי לא נעים להגיע. אני הייתי מאוד-מאוד שמחה שהכבוד הזה שאתם כל כך מבקשים ורוצים, שזה יהיה הדדי. ואם אפשר לפתוח דף נקי וחדש, בסדר גמור. אני אשמח מאוד. אבל אני חושבת שזה צריך להיות מחויבות של כל החברים כאן ליד השולחן, להבין שזאת המטרה שלנו, לקדם את היישוב הזה לימים טובים יותר. אני שמה את האגו שלי בצד, ברוך ה', עורכי דין יודעים, יש להם אגו ברוך ה', הכל בסדר. אני שמה את האגו שלי בצד, בכלל לא מעניין אותי. מה שמעניין אותי, זה שנוכל להגיע לשורות התחתונות.

משה, לשאלתך לעניין הזה של האם אני מוכנה להתנצל – בוא אני אסביר לך משהו.

- משה אופיר:** את לא חייבת להתנצל.
- שירי זיידמן:** תאמין לי שבגילי, אני יודעת שאני לא חייבת להתנצל.
- שי רוזנצוויג:** להתכנס.
- שירי זיידמן:** להתכנס למה?
- שי רוזנצוויג:** לסיום.
- שירי זיידמן:** עכשיו אני מסיימת.
- משה אופיר:** כמו שהשופט אומר – יש לך 2 דקות.
- שירי זיידמן:** השופט לא אומרת את זה, אבל לא משנה.
- משה אופיר:** לסכם את טיעוניך.
- שירי זיידמן:** לא, הוא לא אומר את זה.
- שי רוזנצוויג:** צריך פה שעון. אני קיבלתי החלטה בעניין הזה.
- שירי זיידמן:** כן, בדיוק, נכון.
- שי רוזנצוויג:** פעם היה. הוא לא עובד.
- שירי זיידמן:** אני אגיד לך משהו, הדבר היחיד שאני יכולה להתנצל ואני רוצה להתנצל, זה כמו שאני אמרתי על הדרך שהדברים נאמרו. על המהות שלהם אני לא, אני לא חושבת שיש בכלל איזושהי אפשרות מבחינתי לבוא ולהתנצל מסיבה נורא פשוטה – הדברים האלה נאמרו מכיוון שכאשר אנחנו יושבים ומדברים על איזושהו נושא, ואני מרגישה עוד פעם את הלעג ואת הלגלוג, ואני מרגישה שאנחנו לא מגיעים לשורה התחתונה, אז התחושה שלי שאנחנו לא יכולים להתקדם לטובת היישוב. וזה הכל, זה התחושה שלי. אתה יכול להתווכח עם זה, אתה יכול לא להסכים. זה בסדר גמור, זכותך. זאת ההרגשה שלי. זה הכל.
- שלומית ארצי:** האם יכול להיות שהזלזול והלעג זה אצלך ולא אצלנו באמת?
- שירי זיידמן:** עובדה שגם רחל ואייל וגם שי שמו לב. אז כנראה

- שזה לא רק אצלי.
- שלומית ארצי:** נכון, תראי, יש פה, יש פה פילוג. בואו נדבר על זה.
- שירי זיידמן:** כנראה שזה לא רק אצלי.
- שלומית ארצי:** בואו נדבר על זה, יש פה פילוג. יש אתכם ויש אותנו, ועד שלא נהיה מקשה אחת -
- שירי זיידמן:** אבל אין לי בעיה עם זה, זכותכם.
- שלומית ארצי:** זה כן. וגם הישיבה שלנו היא בהתאם. בואו לא נשקר לעצמנו. זאת האמת.
- שי רוזנצוויג:** דליה עושה קצת מאמצים, היא פעם פה, פעם שם.
- שירי זיידמן:** נכון.
- שי רוזנצוויג:** אל תדברי בשם דליה.
- שירי זיידמן:** נכון. למרות שאף אחד לא ממש מעז לשבת לידי, אבל זה בסדר. לא נורא.
- שלומית ארצי:** בואו נדבר על האמת, יש פה 2 קבוצות כרגע.
- שירי זיידמן:** חייקין, אולי תעבור לשבת לידי? אני מרגישה נורא לבד עכשיו.
- שי רוזנצוויג:** כדי לחזק את זה, בואו נעלה היום את החלפתה של שירי, וזה אולי יחזק את ההרגשה.
- אורית שגיא:** שי, אני רוצה להגיד משפט לפני כן.
- שי רוזנצוויג:** בואו נתכנס.
- אורית שגיא:** קודם כל, אני באמת לא יודעת איך להכיל את המונולוג הזה. אני מאוד רוצה לקחת אותו ולקבל אותו, אבל מבחינתי אני מרגישה שהוא מנותק לחלוטין מכל מה שהיה כאן בחצי שנה האחרונה. אז לכן מה שנקרא מעשים וימים יגידו.
- שי רוזנצוויג:** האמת שאני מאוד התחברתי.
- אורית שגיא:** שי, אבל עכשיו אני מדברת. אחר כך נביע רגשות ונחזיק ידיים.
- שי רוזנצוויג:** מה רע ברגשות? מה, אנחנו מכוונות? מה, אנחנו



רובוטים?

- אורית שגיא:** אבל אני רגע אומרת את דעתי, שנייה.
- שי רוזנצוויג:** אנחנו בני אדם.
- אורית שגיא:** שנייה, בסדר? אני חושבת שמעבר להתקטנויות של המילים, יש פה משהו שהוא באמת הרבה יותר עמוק, והוא גם אגב, גם עכשיו אמנם יותר במתיקות ויותר בעדינות, עדיין חוזר על עצמו. אני מוכנה לדבר, חשוב לי שיהיה פה שיח. אבל זה צריך להיות בתנאים שלי, וכמו שאני רואה את העולם, בסדר?
- שי רוזנצוויג:** הדדי. היא אמרה. היא אמרה הדדי.
- אורית שגיא:** שי, שנייה.
- שי רוזנצוויג:** זה התנאי היחיד.
- אורית שגיא:** אפשר לקרוא בפרוטוקולים ולראות, שבכל פעם נעשה כאן איזשהו ניסיון לחנך אותנו, איך לשבת, איך לדבר, איך לחייך, איך להסתכל.
- שי רוזנצוויג:** אתם הרגע דיברתם...
- אורית שגיא:** שנייה רגע, שי. כל אחד כאן הוא בן אדם שונה. ואגב, אני הגעתי למסקנה שצריך לצלם אותנו תמיד, באמת. זה פשוט עולם אחר, אז צריך להקפיד על צילומים.
- שלומית ארצי:** במיוחד בישיבות הנהלה.
- שי רוזנצוויג:** לצלם בישיבות הנהלה?
- אורית שגיא:** צריך להקפיד על הצילומים. בכל אופן, כל אחד כאן הוא אדם שונה, כל אחד מגיב אחרת. אתה אמרת אנחנו לא רובוטים, אנחנו יכולים לחייך, אנחנו יכולים להתכתב, אנחנו יכולים לא לקבל דעה. בעיניי זה לא לגיטימי להגיד בכל פעם, שמובעת כאן דעה שהיא שונה, שהיא מגיעה ממניעים לא טהורים ולא טובים ומנוגדים, ושפועלים פה לרעת היישוב. בעיניי זה אמירות שהן הרבה יותר חמורות מכל אמירה מזלזלת אחרת שנזרקה כאן לחלל האוויר. אוקיי. אז נורא נחמד, השיחה הזאת באמת נורא מתוקה וממש הלוואי שהיא תהפוך להיות מציאות ואמת. אבל

אני חושבת שאי אפשר להתעלם מהדברים שהיו כאן ונאמרו כאן.

ואני, מבחינתי משה יחליט מה שהוא יחליט, אבל אני אומרת, ושזה לא ייתפס חלילה כאיום, פשוט אין לי דרך אחרת להגיד את זה, אבל שמבחינתי, אחרי שדיברנו על זה בפעם הזו, בפעם הבאה אני אעלה את זה לסדר היום. ואני חושבת שזה לא במקום ולא ראוי להתבטא בצורה כזאת סביב השולחן הזה, נקודה. אין שום עטיפה יפה לדבר הזה.

**משה אופיר:** טוב, אני רוצה לענות על זה.

**שי רוזנצוויג:** בבקשה.

**משה אופיר:** שמענו את כל הדוברים, שמענו את שירי, רחלי גם אמרה את שלה. אני לא רוצה להיות נחרץ וזה. כמו שבמשחק כדורגל יש כרטיס צהוב ויש כרטיס אדום, אני אומר שתיקח בחשבון הגב' זיידמן שיש לה כרטיס צהוב. פעם הבאה זה יקרה, אם זה יקרה עוד פעם, אני, וגם אולי אורית, שהיא אמרה את זה כבר. אני אעלה הצעה להפסיק את כהונתה. כי אין לי אמון בה. לא בגלל שאסור לה להגיד את זה. בגלל שאם היא לא מאמינה בנו, אז אנחנו זכותנו להגיד שאין לנו אמון בה. זה הכל.

**שי רוזנצוויג:** אפשר לעבור לנושא הבא?

**משה אופיר:** אפשר לעבור לנושא הבא.

**שי רוזנצוויג:** רק משפט אחד לפני, למען הסר ספק. אתם יכולים להעלות כל מה שאתם רוצים, מתי שאתם רוצים. לא צריך כרטיסים. תעלה, תדיחו, הכל בסדר. ככה זה עובד. מי שרוצה לעלות משהו, שיעלה. אני מבחינתי אומר, העניין פה הוא איך לסדר, איך לייצר פה תקשורת. תחושות של שירי ושל אנשים אחרים פה, זה התחושות. צריך לעבוד כדי לשנות את התחושות האלה, ועל זה המיקוד שלנו צריך להיות, לשנות את התחושות. וזה עבודה, זה אמון, זה לא נוצר בן לילה. זה גם כנראה 4-5 חודשים עדיין אנחנו לא שם.

היום רובי ריבלין שמעתי אותו כשהוא השביע את חברי הכנסת, אני מקווה שאני מצטט אותו נכון. נשיא המדינה אמר - השמצנו, הושמצנו, לא יודע

- מה, לכלכנו. די מספיק.
- משה אופיר:** אמרנו דברים לא יפים.
- שי רוזנצוויג:** אז אני אומר, די, מספיק לכולם, שלא יהיה פה, שמישהו לא יתבלבל. לכולם די מספיק. עייפנו מהדבר הזה. הציבור עייף, כולנו עייפנו. אני רוצה לעבור אם ככה -
- משה אופיר:** כיוון שהגזבר לא הגיע עדיין, אני רוצה להעלות נושא.
- שי רוזנצוויג:** אני רוצה להמשיך לפי סדר היום. אם הוא יגיע, אני אמשיך משם, אם אחר כך יישאר זמן.
- קהל:** רציתי לומר משהו בתור קהל.
- שי רוזנצוויג:** בבקשה. אבל קצר, בסדר?
- קהל:** קצר מאוד. אני באתי במיוחד לומר את זה. אני מתבייש שביטלו את טקס יום השואה.
- משה אופיר:** בדיוק זה מה שרציתי להגיד.
- קהל:** אבא שלי בבית חולה.
- משה אופיר:** על זה רציתי. אני רוצה לדבר על זה 2 דקות.
- קהל:** אבא שלי ברח מסוביבור, זה לא יכול להיות. כל הצער שבעניין, תקציבים או לא, לא מבטלים כזה טקס, זה החינוך שלנו.
- משה אופיר:** אוקיי, מכיוון שהוא העלה את זה, אני רוצה להתייחס לדבר הזה בחצי דקה.
- שי רוזנצוויג:** אגב, אני מסכים איתך, כאחד שהמשפחה של ההורים שלו לא זכו לברוח מסוביבור, הם הושמדו שם כולם. אני איתך בכאב הזה. אבל אם יישאר לנו זמן, ואני חושב שכן יש מקום להתייחס לזה, אז נתייחס.
- קהל:** זה בראש ובראשונה צריך להיות. זה החינוך שלנו.
- שי רוזנצוויג:** בסדר גמור. אנחנו לומדים, גם לנו יש עקומת למידה. אני רוצה בבקשה להמשיך, נגיע לזה.

**1. אישור פרוטוקולי ישיבות מועצה מס' 9-5.**

- משה אופיר:** אישור פרוטוקולים?
- שי רוזנצוויג:** אני רוצה לאשר פרוטוקולים ישיבת מועצה מספר 5 עד 9.
- משה אופיר:** 9 זו הישיבה האחרונה עם הציטוטים? אני חושב שהפרוטוקול היה בסדר. מישהו העלה פה איזו השגה לגבי הציטוטים?
- שי רוזנצוויג:** האם אפשר לאשר? כולם קיבלו את הפרוטוקולים כבר מזמן. האם אפשר לאשר פה אחד את הפרוטוקולים 9-5?
- דוברת:** אני אין לי בעיה.
- שי רוזנצוויג:** בבקשה. פה אחד פרוטוקולים אושרו.
- משה אופיר:** אז כל האמרה שזה לא מאושר הייתה סתם?
- שי רוזנצוויג:** אנחנו הולכים אחורה, חבל.
- משה אופיר:** הייתה סתם לעורר תסיסה ולהראות 'אני יודעת יותר טוב'?
- שי רוזנצוויג:** חבל, אנחנו הולכים אחורה.
- משה אופיר:** זו אחת הבעיות שיש לך. אני אומר לך.
- שי רוזנצוויג:** חבל, הולכים אחורה. אנחנו רוצים להתקדם. אלי כהן העלה 2 נושאים, אני אתייחס אליהם. מאחר ואני ישבתי ב-פ.ע. עם אלי.
- משה אופיר:** אני רוצה אבל להתייחס לפני זה למה שהעלה מר זיכר בחצי דקה. תשמע, אני קיבלתי הרבה פניות מאנשים לגבי הטקס. יש טקס, אין טקס. אני מניח גם חברי המועצה האחרים. אמרתי להם 'אני לא יודע', אומרים לי 'איך אתה לא יודע? אתה חבר מועצה? אתה חבר בהנהלה? איך אתה לא יודע?'. אמרתי להם 'תראו, לא שיתפו אותנו בזה'. אני חושב שאם אתה היית בא אלינו כחברי מועצה, ובאחת הישיבות שאנחנו מדברים על השכר של המנכ"לית כבר 5 פעמים, היית אומר 'תשמעו, יש עוד נושא, מחסור בכסף לעשות אירועים'. והיינו

יושבים ובודקים את העניין, ומעלים את כל הדברים וזה וזה, והיינו מגיעים למסקנה שיש מקום שלא לעשות את זה. זה היה נראה אחרת. היום, כשאתה לא מתייעץ איתנו כחברי מועצה, חברי הנהלה, אתה זורק החלטה, זה ממש לא עניין, שי. בשביל מה אנחנו חברי מועצה שמייצגים פה אנשים?

**שי רוזנצוויג:** אני אתייחס. הצטרף אלינו אילן דולב הגזבר.

**שלומית ארצי:** אני כתבתי בפייסבוק, מחר ב-20:00 בערב אני מתכוונת לעמוד עם חולצה לבנה, להדליק נר נשמה ולקרוא את התפילה אל מלא רחמים. מי שרוצה להצטרף אליי, בבקשה. אני חושבת ש-2 ימים, השואה והזיכרון זה משהו שלא הייתי פוגעת בו, ולא משנה באיזה כסף. אז היינו עושים את זה בהתנדבות. היינו מוצאים את הדרך להביא את הכסף. מבחינתי שבועות, עצמאות, כל חג של שמחה אפשר לוותר מבעיות תקציב. ביומיים האלה אי אפשר. לי באופן אישי זה נורא, זה פשוט נורא. אז כאן, אם מישהו שומע אותי, מחר ב-20:00 בערב באמפי הקטן, מי שרוצה להצטרף, אני אשמח. ובוא נכבד את הערב הזה.

**שי רוזנצוויג:** מה שמך, אדוני?

**קהל:** זיכר יעקב. זה החינוך של הילדים שלי.

**שי רוזנצוויג:** אני מסכים איתך. ראו, את ההחלטה הזאת נאלצתי לקבל אני חושב עוד בתחילת הדרך בחודש הראשון, עוד לא זכיתי. לקח לנו חודשיים לרצות להיות הנהלה. אז לא חושב שזכיתי עדיין לפורום של הנהלה. היה צריך לקבל החלטה כאן ועכשיו, כי הנושאים היו צריכים להיחתך. אני לא דנתי במה יהיה, מה לא יהיה. פשוט היה עניין של תקציב. יו"ר המתנ"ס בעצם יושבת פה, יש פה חברת הנהלת המתנ"ס. אנשים פה מכירים את זה כבר חודשים.

**משה אופיר:** מתי נפלה ההחלטה לא לעשות את הטקס?

**אורית שגיא:** אני לא יודעת מי מכיר את זה. אני לא הכרתי את זה.

**שי רוזנצוויג:** בסדר, אני לא נכנס לאיך את מכירה, אבל אני אומר.

**אורית שגיא:**

חברי המועצה, אף אחד לא מכיר את זה.

**שי רוזנצוויג:**

לא נכנס. אני אומר, המתנ"ס זה בערך מהחצי שעה הראשונה אחרי שאני כבר ראש מועצה 'שי, מה עושים? כי אין כסף', היה ברור. אני ביקשתי לייצר בתקציב שהוצע, לעשות את כל האירועים, הכל כולל הכל, בצורה מכבדת ומכובדת. אמרתי 'תביאו לי אופציות'. ממש הביאו לי אופציות. וסימנו לי בעיגול מה שנקרא את בחירת העורך. בחירת העורך הייתה טקס יום הזיכרון, שבו אני שמתי אותו כברזל, לא רציתי לגעת בו בשקל וזה היה ה-say שלי לגבי הטקסים. מבחינתי שלא יהיו זיקוקים ביום העצמאות, אבל טקס יום הזיכרון לחללי צהל ולנפגעי פעולות האיבה, יהיה כמו שהוא. על בסיס הדבר הזה, הלכו במתנ"ס ובנו תכנית שמדברת על יום זיכרון לחללי השואה בקונספט אחר. לא ביטלנו את הטקס. העברנו אותו. האמינו לי, לקח לי הרבה זמן, כולל לשמוע מאנשים שאני אוהב ומכבד 'שי שובר המסורת, שי מכחיש השואה'. כל מיני דברים נוראים. אני אומר לכם, אני פה יושב, ובסופו של דבר אומר לכם 75,000 ₪ שעלה בפעם שעברה, היו יכולים לעשות את זה גם ב-7,500 יכול להיות. אבל זה לא הוצע, לא רצו לעשות משהו יותר קטן באולם הספורט. אני הצעתי לעשות בפיס משהו קטן, בלי הגברות, בלי זה. לא עלה כהצעה. ההצעה שעלתה, ואני קיבלתי אותה, היא לאחד את זה עם אירוע אחר שממילא מתקיים וכבר יש הלא מה שנקרא את כל ההכנות, ופה אתה גם יכול לעשות טקס מרכזי. נכון, הוא לא יתאים לכולם. ובמקביל, לעשות בערב יום השואה קונספט אחר של זיכרון בסלון, נעשה במקומות אחרים, אני יכול להגיד לכם. האם אני אוהב את הכל? האם אני חי עם הכל? התשובה היא - לא. אני אומר לך, בן לניצולי שואה, שורדי שואה, משפחה.

**קהל:**

לא עושים כזה דבר.

**שי רוזנצוויג:**

אני יכול להגיד לך שדברים כאלה בסגנון הזה, אנחנו ניגע בהם, והם יהיו רבים, תגיד לי כמעט בכל נושא שיש לנו פה ביישוב, האצבע שלי כבר שם, שלנו, כי זה חלק מתכנית הבראה עכשיו. אני בטוח שבשנה הבאה אנחנו נעשה את הדברים טוב יותר, כי אנחנו נלמד. אין פה רצון לנסות לפגוע. ואם מישהו שנפגע, אני אומר לכם כראש

המערכת, אני מתנצל, ניסינו. אני הנחיתי להגיע לכל שכבות הגילאים. בתי ספר מא' ועד ו', בוגרים, צעירים.

**שלוּמית ארצי:** שי, אם זה היה עולה בשולחן, אז היו גם פתרונות.

**שי רוזנצוויג:** היה אפשר להעלות את זה בשולחן.

**שלוּמית ארצי:** אין לי ספק שלא הייתי נותנת לך לעבור על זה בשום דרך.

**שי רוזנצוויג:** אני חושב שאם דליה או מישהו היה מעלה את זה לשולחן, אני חושב שהיינו דנים בזה.

**דליה נחום-לוי:** שניה, סליחה, תנו לי.

**שי רוזנצוויג:** רק לא סיימתי, אם אפשר עוד משפט אחד. אני אאפשר לך ולכל מי שרוצה בעצם, כי זה נושא מאוד חשוב. אני לא ישנתי בלילה אחרי ההחלטה הזאת, אבל קיבלתי אותה בידיעה שאני מייצג את יום השואה במגוון אפשרויות, אולי לא בצורה שהרגילו אותה. יש פה שנה או שנתיים קשוחות מאוד. היישוב הזה, אנחנו עוד מעט ניגע, במצב רע מאוד. אני ידעתי שאם המתנ"ס היה מציע משהו, דרך אגב ביניים, יותר צנוע, אני לא הייתי עוצר את זה. אני לא הייתי עוצר את זה, אני לא הייתי עוצר את זה, חד משמעית.

**משה אופיר:** אז המתנ"ס לא בסדר, שלא הציע.

**שי רוזנצוויג:** אני לא אומר, אני לוקח על עצמי.

**משה אופיר:** לא, זה נשמע ככה.

**שי רוזנצוויג:** לא, אני לוקח על עצמי.

**דליה נחום-לוי:** שזה אני חייב להגיב.

**שי רוזנצוויג:** אומרים בשביל להכניס 800 איש לאולם הפיס.

**משה אופיר:** הביטול היה בגללש הטקס היה אמור לעלות 75,000 ₪? אני רוצה להבין. זאת הייתה הסיבה, 75,000 ₪?

**שי רוזנצוויג:** לא. הסיבה הייתה שהקצו סכום קטן יותר משנה שעברה לטקסי שואה, זיכרון ועצמאות.

**אורית שגיא:** מי זה הקצו? מי הקצה?

**שי רוזנצוויג:** אנחנו המועצה. תכנית ההבראה. דרך אגב, הטיוטה נמצאת אצלכם באימייל כבר הרבה זמן. זאת אומרת, הקיצוץ הזה נמצא אצלכם. אני לא ראיתי שמישהו שלח עליו איזושהי הערה או משהו. אבל נמצא אצלכם. אם תרצה, תעניין בו, הוא נמצא שם.

**משה אופיר:** עיינתי בו טוב מאוד.

**שי רוזנצוויג:** בסדר גמור, אז אתה תראה אותו. הוא שם, הוא קיים.

**דליה נחום-לוי:** אני יכולה להתייחס בבקשה?

**שי רוזנצוויג:** בבקשה, כמובן. יו"ר המתנ"ס, שלך.

**דליה נחום-לוי:** קודם כל, אכן התקציב של שלושת האירועים קוצץ, ולכן ועדת תרבות והנהלת המתנ"ס בנתה 3 אופציות בצורה זו או אחרת איך לנצל את הכסף שקיים לטובת 3 הטקסים. הייתה אופציה אחת שדיברה על ערב יום השואה, יום השואה ויום הזיכרון, ולא לקיים את ערב העצמאות.

**שי רוזנצוויג:** נכון.

**דליה נחום-לוי:** אמרנו נוותר על ערב העצמאות ונקיים את 2 הטקסים האלה.

**שי רוזנצוויג:** נכון.

**דליה נחום-לוי:** הטקס של יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות איבה, היה ברור לכולם שעל זה אף אחד לא מוכן לוותר.

**שי רוזנצוויג:** גם נכון.

**דליה נחום-לוי:** עכשיו, שלא תבינו לא נכון, גם הטקס שנעשה בחטיבת הביניים, ממומן בחלקו בכסף שמיועד לטקסים.

**שירי זיידמן:** הטקס של יום השואה?

**דליה נחום-לוי:** של יום השואה. אנחנו מדברים כרגע על טקס יום השואה.

**שירי זיידמן:** ביום חמישי.

**דליה נחום-לוי:** היה אפשר בהחלט, ואני חושבת אולי, שי, שזאת



הייתה טעות, לא להביא את זה לשולחן המועצה.  
אבל אתה קיבלת 3 אופציות, שמתוכן אתה בחרת  
את האופציה הזאת.

**שי רוזנצוויג:** כל מה שאמרת, מדויק לחלוטין.

**דליה נחום-לוי:** לו הייתה נבחרת אחת מהאופציות האחרות,  
המתנ"ס כזרוע מבצעת היה מבצע על פי מה  
שנבחר.

**שי רוזנצוויג:** לחלוטין את צודקת. יכל גם להיות נגיד 4-5  
אופציות, אבל לא היינו שם, ואלה היו האופציות  
שהיו.

**דליה נחום-לוי:** אבל לבוא ולהגיד שאנחנו לא רצינו לעשות  
בתקציב יותר קטן.

**שי רוזנצוויג:** אני לא אומר את זה, לא אמרתי את זה. לא  
אמרתי את זה ואני גם לעולם לא אגיד את זה. אני  
לוקח אחריות. אלה היו האופציות, נכון.

**דליה נחום-לוי:** אלה היו האופציות.

**משה אופיר:** מה היו האופציות? לא הבנתי.

**דליה נחום-לוי:** אופציה אחת לבטל את ערב יום העצמאות  
ולעשות את 2 הטקסים האלה.

**משה אופיר:** זה הבנתי, כן.

**דליה נחום-לוי:** האופציה הראשונה הייתה לראות איך מגייסים  
כסף לעשות את 3 הטקסים במתכונת הרגילה  
שלהם. זה היה בלתי אפשרי.

**שירי זיידמן:** כי אין תקציב.

**דליה נחום-לוי:** האופציה השנייה הייתה לעשות את 2 הטקסים  
בצורה הכי מוכבדת והכי מוכרת שאנחנו מכירים.

**משה אופיר:** בלי ערב יום העצמאות?

**דליה נחום-לוי:** בלי ערב יום העצמאות.

**משה אופיר:** והשלישית?

**דליה נחום-לוי:** האופציה השלישית היא לעשות את יום הזיכרון  
לחללי מערכות ישראל בלי ערב יום השואה. גם  
ערב יום העצמאות הוא במתכונת מצומצמת. זו

- לא אותה מתכונת שאנחנו רגילים לה.
- שי רוזנצוויג:** תיקון קטן, האופציה השלישית הייתה לעשות את יום השואה במתכונתה זאת, זיכרון בסלון ומציינים את זה בצורה אחרת.
- משה אופיר:** כן.
- שי רוזנצוויג:** עושים את זיכרון מה שצריך, הטקס.
- משה אופיר:** מה שנבחר בסוף, אוקיי.
- שי רוזנצוויג:** ואת עצמאות עושים גם כן מצומצם. זאת אומרת, זה גם כן לא הספיק לנו לעצמאות מלא.
- דליה נחום-לוי:** אין השנה את המתכונת של ערב הצמאות שאנחנו מכירים. זאת, צומצם התקציב משמעותית. זו לא הייתה החלטה של המתנ"ס
- שי רוזנצוויג:** אני חושב שיגיעו עוד ימים טובים יותר. אני חושב שאני, יחסית לזמן וללחץ ולאי קואליציה שהיתה לי -
- משה אופיר:** מתי כל האופציות האלה הועלו?
- שי רוזנצוויג:** קיבלתי את ההחלטה שאולי כל אחד אחר היה...
- משה אופיר:** מתי?
- דליה נחום-לוי:** מזמן.
- משה אופיר:** כמה זמן?
- דליה נחום-לוי:** מתי מתחילים על הטקסים האלה, בינואר, בדצמבר? בדצמבר כבר.
- שי רוזנצוויג:** משה, תסתכל עליי רגע. מהיום הראשון שאני מכהן.
- משה אופיר:** אני חושב שהחלטה כזאת צריכה לבוא לשולחן המועצה.
- שי רוזנצוויג:** אני חושב שגם אנחנו למדים. אבל ראיתם עכשיו שלא שי ישב, איזה יום אחד קם והחליט. נעשתה פה עבודה, גם הבטן שלי התהפכה, וזה לא היה קל לאף אחד מאיתנו. אנחנו נלמד מזה לפעם הבאה, ומי שלא לומד, צריך לקבל בראש. מה אני אגיד לכם. אנחנו נלמד מזה, ועם זאת, אני שלם כרגע,

לאור מה שעמד למולי, והמצב שהיה, ההחלטה שקיבלתי כהחלטה לאותה נקודת זמן, אני שלם איתה נכון לאותה נקודת זמן. היום אולי הייתי אומר - בואו נעשה אולי דברים אחרת. דרך אגב, תמיד נוכל לעשות את זה. אני רוצה להתקדם לנושא הבא, אלי כהן העלה 2 נושאים. אבל אני כבר ישבתי איתו, אנחנו נאחד את זה לנושא.

## החלטה:

### **מחליטים פה אחד לאשר פרוטוקולים 9-5.**

אולי ננצל את זה שאילן פה ונדבר על מה שהיה מלכתחיל.

**משה אופיר:**

אוקיי, גם בסדר. העלינו להצבעה, זה היה פה אחד. מצבה הכספי של המועצה, יש פה כל מיני דברים. אתה יודע שנושא לסדר היום זה אחד, אז בוא ננסה לאחד את זה. אוקיי? אתה אמרת מצבה הכספי של המועצה. אז בוא נקרא לזה לסדר היום. שם אני אכניס את ההבראה ושם אני אכניס את שאר הדברים שאני יכול להתייחס אליהם. בסדר, מקובל?

**שי רוזנצוויג:**

כן.

**משה אופיר:**

אוקיי. אני רוצה לעדכן אתכם ואתכם שם בבית, קודם כל בנושא תכנית ההבראה. אני לא יכול לאשר, ואין לי לצערי הרב את המידע לומר לכם שתכנית ההבראה שלנו אותה הגשנו לפני אי אילו חודשים, אושרה. אנחנו לא שם. משרד הפנים ומשרד האוצר, הגם שאנחנו במצב הרבה יותר טוב ממה שהיינו נגיד לפני חודשיים. אנחנו במצב הרבה-הרבה יותר טוב. עדיין לא חתמנו על הסכם, עדיין לא אישרו לנו את התכנית הזאת. רק... למי ששכת. אנחנו ביקשנו ללכת לתכנית הבראה עם חשב מלווה, תכנית הבראה שמייצגת גירעון גדול מאוד וש... בתוכה גם מענקים וגם הלוואות בגובה מיליונים רבים ככל הניתן. האם אישרו לי את זה כרגע? - לא. האם דחו אותי כרגע. - לא. האם אני חושב שאנחנו נצליח לעשות את זה? - בהחלט כן. אני בטוח במיליון אחוז שתכנית ההבראה תאושר. אז מהר מאוד מישהו יבוא, ואתם יודעים, כבר יש אסקלציה במקרים

**שי רוזנצוויג:**

## כאלה.

עוד מעט אני אדבר על שאר המצב, המצב הוא לא טוב, והוא המשיך להיות לא טוב. הוא לא היה טוב לפני כמה חודשים, והוא עדיין לא טוב עכשיו. תכנית ההבראה היא משהו שהיינו צריכים להיות עכשיו בעצם במהלך תכנית ההבראה, להיות בחודש הראשון של תכנית ההבראה. חודש אפריל לפי התכנון, אמרנו מרגע ההגשה לוקח כ-3 חודשים. חודש אפריל היינו אמורים להיות בתוך תכנית הבראה. עובדה שהבחירות באו ודי שיתקו את הכל למשך כמה חודשים. זאת אומרת, גם מי שרצה לעזור, לא ידע מי יהיה הבוס שלו מחר, אף אחד לא ידע שהעניינים ייגמרו כמו שהם נגמרו עכשיו. מבחינתנו זה די בסדר, כי כנראה שר הפנים יישאר אותו שר הפנים ושר האוצר גם כן סיכוי שיישאר אותו שר אוצר. אז אנחנו ממשיכים פחות או יותר מאיפה שהפסקנו.

אני מאוד אופטימי. ויש לי את הסיבות, כי אנחנו עושים עבודה קשה, גם מול משרד האוצר, גם מול משרד הפנים. אני נוסע לשם נון סטופ. ויכולתי כבר שלשום לחתום על תכנית הבאה, נגיד ללא מענקים או מענקים מופחתים או רק הלוואות. יכולתי, יכל להיות פה היום כבר חשב מלווה. אני לא מסכים, לא הסכמתי לזה, אני מתעקש על מענקים, על זה אני נמדד, זו התכנית, על זה אני מתבסס. אני מבין, שעם כל הביטחון שלי, ועם כל הרצון שלי, יש גם משהו שנקרא חיים, ומחר מישהו יכול לבוא ולהגיד 'שי, אתה לא תקבל את התכנית הזאת, לא תקבל את המענקים'. או לחילופין אתה רוצה, קח הלוואות. ולא ייתנו לי את מה שאני מבקש, מבחינתי הדבר הזה, כמו כל דבר בחיים, יכול לקרות, והאופציה השנייה שלנו היא ללכת לתכנית הבראה עצמית, שבעצם את כל מה שרצינו לעשות, עם חשב מלווה, פשוט לעשות אותה בצורה קשוחה יותר. ההצעה לתקציב אשר נמצאת אצלכם במייל, היא לא אותה הצעת תקציב, למקרה ולא מאשרים לנו את תכנית ההבראה. שיהיה פה ברור. היא תכנית הרבה יותר קשוחה, זה הצעה לתקציב הרבה יותר קשוחה. ואנחנו גם כנראה נצטרך בקונסטלציה הזאת לקבל ולבקש הלוואות והרבה, לא מעט. זה בטווח המייד.

אז לגבי נושא ההלוואה, רק לסכם, אין לי עדיין אישור, אני מאוד אופטימי שיהיה לנו אישור. יהיה לנו אישור, אנחנו ניכנס לתכנית הבראה עם חשב מלווה ומענקים בקרוב. בבקשה.

**שלומית ארצי:**

כשדיברנו על העלאת הארנונה, והיתה פה דילמה לא פשוטה, אנחנו, או לפחות אני נסמכתי על אמירה ומכתב שבעצם נשלח אלינו, שמשרד הפנים מאשר לנו. בעצם למידע הזה אני הפכתי את ההחלטה. עכשיו אתה בא ואומר שאין שום דבר באמת. זאת אומרת, מכתב הכוונות הוא באוויר.

**שי רוזנצוויג:**

זה לא מה שאני אומר. אני אומר שמשרד הפנים וכותבת המכתב עדיין עומדת מאחורי מה שהיא כתבה. ויותר מזה, הרצון שלהם לעזור לנו להתכנס, אני יכול להגיד לכם שלפני חודש וחודשיים היינו במצב הרבה יותר גרוע מבחינת הרצון שלהם, מאחר ואנחנו לא זכאים.

**משה אופיר:**

המכתב שלה, המייל שהיא כתבה... לפי בקשתך המפורשת.

**שלומית ארצי:**

ב-5 לפברואר.

**משה אופיר:**

מכיוון שהיתה ישיבה. בישיבה הזאת לא היה רוב להעלות את הארנונה. ואני באופן אישי, וגם חברי המועצה האחרים, אמרנו 'עד שאנחנו לא רואים איזו תכנית או משהו בכתב, אנחנו לא מוכנים להעלות את הארנונה'.

נכון.

**שי רוזנצוויג:**

**משה אופיר:**

אתה הלכת ועשית את עבודתך, ודאגת שישלחו לנו מתווה של תכנית הבראה, בחתימת הממונה על המחוז, שהיא גם טרחה להדגיש שהמייל הזה, 'הנושא הנ"ל הינו על דעת כל הגורמים המקצועיים הרלוונטיים, ביניהם נציגי אגב בכיר לתקצוב ופיתוח, אשר מלווים את התכנית ותקצובה'. התכנית שהיא הציגה לנו, על סמך התכנית הזאת בישיבה השנייה, אושרה העלאה, אומרת שתכנית הבראה כוללת מינוי חשב מלווה וסיוע במענקים והלוואות ביחס של 50% מהגירעון הנצבר המאושר על ידי המשרד לכיסוי.

נכון.

**שי רוזנצוויג:**

- משה אופיר:** זה כתוב שחור על גבי לבן.
- שי רוזנצוויג:** והיא צודקת, אני רוצה להסביר.
- משה אופיר:** זה היה לפני 3 חודשים. כשאתה אומר שעכשיו אנחנו במצב יותר טוב.
- שי רוזנצוויג:** אבל אני רוצה לענות לה.
- משה אופיר:** אמרת שאז היינו במצב גרוע ועכשיו אנחנו יותר טוב? ועכשיו מקבלים 100% מענקים?
- שי רוזנצוויג:** אני סביר.
- משה אופיר:** תסביר לי. בבקשה.
- שי רוזנצוויג:** הוויכוח היה על ההסכמה על גובה הגירעון שלנו.
- שלומית ארצי:** נכון.
- שי רוזנצוויג:** ככל שהגירעון שלנו הם מכירים בו כגירעון גבוה יותר, ככה גובה המענקים וההלוואות שלנו יהיו גבוהים יותר.
- שלומית ארצי:** נכון.
- שי רוזנצוויג:** כפי שאני ציינתי, יכולתי להיות במקום אחר.
- משה אופיר:** אבל הגירעון זה מספר קבוע.
- שלומית ארצי:** לא, לא, לא.
- שי רוזנצוויג:** לא מספר קבוע, מספר שאפשר להתווכח עליו והם אכן התווכחו. וכשאתה בא למשרד האוצר והפקידים שם ואחו ואחי כמו שאתה אוהב להגיד. אז הם מתחילים, ויש שם דיונים, ופתאום הגירעון הוא קטן. וכן, קח את המענק שלך. המסמך הזה הוא נכון, אני רוצה להוציא שם כמה שיותר.
- משה אופיר:** מה היה הגירעון ה... אז ועכשיו?
- שי רוזנצוויג:** אנחנו עובדים ללא תקציב.
- שלומית ארצי:** וללא תכנית הבראה. זה לא רק ללא תקציב.
- משה אופיר:** ני רוצה להבין, מה היה הגירעון אז בזמן כתיבת המכתב שהוסכם. ומה עכשיו שיש לנו שיפור כל כך גדול?

- שי רוזנצוויג:** אנחנו ביקשנו להכיר בגירעון של משהו כמו 20 מיליון שח.
- משה אופיר:** ו-20 מיליון שח, זה היה בזמנו שהיא כתבה את הזה. וכמה עכשיו אנחנו מבקשים להכיר?
- שי רוזנצוויג:** זה הגירעון שאנחנו ביקשנו להכיר על סמך 2018.
- שלומית ארצי:** אותו מספר.
- שי רוזנצוויג:** לא נכנס כרגע. מיליונים רבים.
- משה אופיר:** אז מה השתנה? לא הבנתי. אמרת שאנחנו במצב יותר טוב.
- שי רוזנצוויג:** השתנה שהיה פה שיח... אנחנו עשינו את זה כמו שהצגנו את הגירעון, אבל לא כולם קפצו ואמרו 'אה, אוקיי'...
- אילן דולב:** 24.
- שי רוזנצוויג:** 24.
- משה אופיר:** 24 זה המספר שאני זוכר מהתחלה.
- אילן דולב:** 25.544.
- משה אופיר:** זה הגירעון השוטף מצטבר פלוס התב"רים, פלוס גירעון 2019. אני זוכר את זה.
- שי רוזנצוויג:** חבר'ה, כדי שנוכל להתקדם, הוויכוח הוא על גובה הגירעון ממנו נגזרות ההלוואות, המענקים, אם בכלל. על זה נכנסו עוד רשויות שגם רצו תכנית הלוואה. למזלנו, היינו הראשונים. פחות למזלנו, אנחנו, בגלל שהסוציו שלנו גבוה, אנחנו לא זכאים למענקים, את זה ידענו לפני. ועם זאת, המכתב הזה מגבה את זה. זאת אומרת, מה שכתוב פה, היא עומדת מאחוריו וגם אני. כשאני אומר פה לכם בבית ולכם פה ולכולכם - אנחנו ניכנס בקרוב מאוד לתכנית עם חשב מלווה, אנחנו נקבל מענקים.
- שלומית ארצי:** מתי?
- שי רוזנצוויג:** אני לא יודע להגיד את זה, אני רציתי להיות כבר החודש הזה בתוך הדבר הזה. היה לנו דיליגי גם של

החגים וגם של הזה.	
<p>לא, אבל מתי? אנחנו כבר ב-1.5.</p> <p>מה הדד ליין לסיפור הזה?</p> <p>אני חושב שעד סוף החודש אנחנו בתוך התכנית.</p> <p>סוף חודש מאי?</p> <p>זה מה שאני חושב, כן.</p> <p>גם אי אפשר למשוך את הדברים יותר מידי.</p> <p>זאת בדיוק הבעיה, כי כרגע אתה עובד בלי תקציב.</p> <p>אי אפשר למשוך.</p> <p>יש לך משהו להגיד, אורית?</p> <p>כן, יש לי כמה דברים להגיד. קודם כל, אני ביקשתי להעלות את הנושא של התקציב. גם דיברנו על זה בשיחה אישית שלנו. כמה דברים שחשוב לי להגיד. אחד - המועצה אכן עובדת מתחילת השנה על טיוטת תקציב, שבעצם אתה גיבשת עם הגזבר ועם הפורום הכלכלי או ועדת הכספים. והטיוטה באמת נשלחה אלינו. אני חושבת שאפילו היו כמה וכמה התייחסויות וכמה דיונים. אבל בסופו של דבר, הטיוטה נשארה כפי שהיא הייתה. זאת אומרת, שלא באמת לנו, למי מאיתנו, מי שלא היה בפורום הכלכלי, היה איזשהו סיי בטיוטה, בניגוד אגב לכל שנה, שהתקציב מובא לאישור המועצה. בשנה הזו התקציב של המועצה לא אושר על ידי חברי המועצה. בסדר? צריך להגיד את זה.</p>	<p><b>שלומית ארצי:</b></p> <p><b>משה אופיר:</b></p> <p><b>שי רוזנצוויג:</b></p> <p><b>שלומית ארצי:</b></p> <p><b>שי רוזנצוויג:</b></p> <p><b>אילן דולב:</b></p> <p><b>שלומית ארצי:</b></p> <p><b>שי רוזנצוויג:</b></p> <p><b>משה אופיר:</b></p> <p><b>אורית שגיא:</b></p>
<p>אין תקציב מאושר, אנחנו לא עובדים.</p> <p>כמובן, כי נכנסנו לתכנית הבראה. זה תהליך.</p> <p>שלומית, תני לי לסיים. לא משנה מה הסיבה, נכנסנו לתכנית הבראה, אבל חשוב להגיד את זה, שהתקציב הזה, העובדה שהוא יושבצלנו במיילים כטיוטה, לא מעידה על זה -</p> <p>נכון מאוד.</p>	<p><b>שלומית ארצי:</b></p> <p><b>שי רוזנצוויג:</b></p> <p><b>אורית שגיא:</b></p> <p><b>שי רוזנצוויג:</b></p>



- אורית שגיא:** שלפחות אני מסכימה איתו, נתתי לו איזשהו אישור.
- שי רוזנצוויג:** נכון, בהחלט. מצד שני, לא קיבלנו תקציבים אלטרנטיביים. חשוב שיידעו.
- אורית שגיא:** שי, תקשיב, אם אתה מגיש תקציב שיש בו חריגה של 4 מיליון שח, תגדיר תקציב אלטרנטיבי.
- שי רוזנצוויג:** אפשר לעשות משהו אחר. אפשר להשאיר את -
- אורית שגיא:** תגדיר תקציב אלטרנטיבי.
- שי רוזנצוויג:** אני אומר, אותו דבר, רק קחי את הקצב של הקיצוץ ביום העצמאות, שואה וזיכרון. קחי את הכסף שנייה ממקום אחר ותשאירי אותו. זה תקציב אלטרנטיבי.
- שלומית ארצי:** אבל זה לא לנו.
- שי רוזנצוויג:** אז למי זה?
- שלומית ארצי:** לנו?
- שי רוזנצוויג:** כן. אצלך במייל. תסתכלי.
- שלומית ארצי:** מה זאת אומרת? מה זה אצלי במייל? אני לא מבינה.
- שי רוזנצוויג:** עשינו המון דיונים, עברנו שורה-שורה בתקציב, שורה-שורה. עשרות פעמים.
- אורית שגיא:** תנו לי רגע להמשיך את הדברים שלי בבקשה. אני חשוב לי להדגיש, אם זה לא הובן, זה שלא הוגש תקציב אלטרנטיבי, עדיין לא אומר שהתקציב אושר פה במועצה.
- שי רוזנצוויג:** נכון.
- משה אופיר:** התקציב לא אושר.
- שי רוזנצוויג:** התקציב לא אושר. דרך אגב, אנחנו עברנו מזמן את הדד ליין של התקציב. הסיבה היא שלא נמצא פה מישהו עכשיו ומדבר במקומי, זה בגלל שנכנסנו לתהליך הזה, כל עניין התקציב, ואפשר להגיד שאנחנו נכנסים לתהליך של הבראה, שאני מאוד מקווה, והביטחון שלי פה מראה אותו, אבל יכול להיות שהוא גם לא יקרה, אבל אני מאוד

חושב שהוא יקרה. מאחר וזה חלק מתכנית ההבראה, התקציב נתמך בתכנית ההבראה שתצטרך להגיע לפה. יכול להיות שאתם לא תאשרו אותו. אני לא יודע.

**אורית שגיא:** אני יכולה לסיים את הדברים שלי?

**שי רוזנצוויג:** בטח.

**אורית שגיא:** בסדר, לא תכנתי לפתוח את זה לדיון. רק היה לי חשוב לציין, כי אמרת 3 פעמים 'זה אצלכם במייל', והיה לי חשוב להגיד שנכון, זה אצלנו במייל, וגם עברנו על זה. אבל עדיין, זה לא תקציב שאושר על ידי המועצה. בתקציב הזה, כמו שצינתי קודם, יש גירעון של 4 מיליון ₪, שגם אתה עדכנת וטענת שזה בעצם גירעון באישור משרד הפנים, ולגן גם אפשר היה לגבש תקציב גרעוני, זה שבסדר בינתיים. רבעון ראשון מאחורינו, אנחנו האמת תיכף מסיימים חציון עוד רגע. הבנתי ממך בשיחה שלנו אתמול, שאנחנו מדברים על גירעון של רבעון ראשון של קצת יותר מ-3 מיליון ₪. זה כרגע מספר שנזרק לאוויר, אבל עוד לא ראינו את הנתונים. זה מה שנאמר. אם אתה תגיד לי שהיתה פה טעות, אני רק אשמח לשמוע.

**אילן דולב:** אין לי מספררים עדיין. אני גם לא אתן ל..

**אורית שגיא:** בסדר. בכל מקרה, זה נשמע מספר באמת אסטרונומי ומפחיד, ממש מפחיד.

**משה אופיר:** 3 מיליון ₪ ברבעון אחד?

**שלומית ארצי:** אבל הם לא יודעים להגיד אם זה נכון.

**אורית שגיא:** בכל הזדמנות שדיברנו על התקציב, אם זה בישיבת הנהלה, ואם זה באחד על אחד, הבעתי את הדאגה שלי ממה שיקרה בעתיד, יותר אגב ממה שקורה עכשיו. ואני עוד פעם אומרת, אנחנו עובדים על תקציב של 4 מיליון ₪ שהוא על הנייר. אנחנו מדברים על גירעון בפועל שיהיה, אני לא יודעת, 2,3,4, נראה לי שכל מספר כרגע טוב לזרוק לאוויר על תקציב רבעוני. ועל פניו נראה שהתקציב אפילו בפועל בסוף השנה יהיה אפילו יותר מזה. תכנית הבראה, לא תכנית הבראה, אני מוטרדת מהשאלה מי ישלם את הכסף הזה בסוף

השנה, זה אותי מטריד מאוד. ואם אנחנו ממילא הולכים כדבריד לתכנית הבראה קשוחה, עם משרד הפנים או בלי משרד הפנים, אז למה בעצם לא התחלנו את זה עד היום? זאת אומרת, למה אנחנו מחכים? יכולנו להתנהל בהתנהלות יותר קשוחה, יכולת לכתוב על הנייר הכל, דרך אגב. אבל לחכות בחצי שנה הזאת, ולא לבזבז את הכסף בינתיים. כי בסוף, אם אנחנו לא נקבל ממענקים ממשרד הפנים, וסליחה אם אני פחות אופטימית בעניין הזה, אנחנו נהיה בצרה צרורה.

**שי רוזנצוויג:** למה את פחות אופטימית?

**אורית שגיא:** אני, זה אני. אני בן אדם פסימי יותר. בסדר? אני פחות אופטימית. הלוואי ואתבדה, והלוואי ונקבל מענקים.

**שי רוזנצוויג:** אל תהיי פסימית.

**אורית שגיא:** הלוואי שנקבל מענקים וכמה שיותר, יותר טוב. אז אני באמת שואלת מה אנחנו עושים.

**שי רוזנצוויג:** אז אני אענה.

**אורית שגיא:** רגע, אנחנו חצי שנה בעומק השנה, בלי תכנית הבראה. האם אנחנו שמים לעצמנו קודם כל, כבר עכשיו קצת באיחור, איזשהו תאריך יעד, שבו אנחנו חותכים ואנחנו אומרים 'רגע, אנחנו לא מחכים יותר למשרד הפנים, אנחנו מתחילים כאן ועכשיו'? האם יש לנו תכנית מגירה כזאת, להתחיל אותה.

**שי רוזנצוויג:** אני רוצה לענות לה. נכון, תמונת המצב היא לא טובה, אוקיי? כפי שסיימנו את 2018, ככה נפתחה 2019. אנחנו לא מחכים למשרד הפנים, והתחלנו לעשות. מה שאנחנו יכולים לעשות, שכר של בכירים – ירד, לצורך העניין שלי. אוקיי? יש כוח אדם ששילחנו אותו ולא הבאנו במקומו. נגענו בהרבה דברים שאנחנו יכולים לגעת בהם. רצינו לעשות דברים אחרים, רצינו לעשות פיתוח כלכלי בחברה הכלכלית, עוד לא הגענו לשם. נגיע עם אלי. יש אילוצים, נגיע לזה. הייתי רוצה להיות כבר בניצנים של פיתוחים כלכליים. הייתי שמח לפתוח עכשיו את כל המכרזים. אין איזו מניעה לפתוח את כל המכרזים. יושב פה יו"ר ועדת מכרזים.

אפשר לעשות הרבה דברים. בגלל שבאמת עדיין המצב הוא קשוח, ולכל אחד יש הרבה תפקידים וזה, לא נגענו, לא הגענו להכל. בהחלט הגענו לחלק מהדברים. העלינו ארנונה. לכולם פה העלו ארנונה? העלינו ארנונה. לא חיכינו למשרד הפנים, עשינו דברים. לא את כל הדברים. אפשר לעשות עוד דברים. בשורה התחתונה, לא... ב-4 חודשים האחרונים פחות, איזה שהן הכנסות מיוחדות. לא צמח פה איזה משהו. כן אני קידמתי במהלך הקדנציה הזאת 240 יח"ד לשיווק, מה שלא הצליחו לעשות בקדנציה הקודמת, הצלחתי, גבעת טל. נקרא לזה הכנסה עתידית, וואט אבר. אבל אנחנו בהחלט צריכים את תכנית ההבראה. אני לא מת על זה, אני לא אוהב את החשב המלווה. אבל אם הוא מביא איתו את המענקים שאני מבקש, ואני אופטימי, ואני לא סתם אופטימי, אני עובד על זה, יש תוצאות. אבל בהחלט יש... ב' שאומרת שאנחנו נתבדה ואז אנחנו נתכנס פה ונחליט. אני מבחינתי עד סוף החודש הזה -

לא ענית לי על השאלה.

**אורית שגיא:**

אני עונה. אם עד סוף החודש הזה אנחנו לא נהיה בתוך תכנית הבראה, טיוטה חתומה, משהו שמראה שזה הכיוון, אנחנו נתכנס. דרך אגב, ההצעה לישיבת ההנהלה, אני עדיין מציע אותה. בואו נשב בהנהלה אחרי יום העצמאות בלי שום קשר, אוקיי? וכבר נעשה חיתוך מצב. ואם צריך להתחיל הלאה ולפתוח את מה שיש לנו ולראות מה אנחנו מתחילים כבר מיידית ליישם, אני בסדר עם זה. ענית?

**שי רוזנצוויג:**

לא, לא.

**אורית שגיא:**

מה לא ענית?

**שי רוזנצוויג:**

אני עדיין לא קיבלתי תשובה על ה-4 מיליון ₪ האלה שאנחנו ממשיכים להתנהל. אולי אפילו יותר. אם אנחנו כבר 3 מיליון בתחילת השנה, אנחנו צריכים אולי לחשוב איך אנחנו מקצצים את זה בהמשך השנה. זאת אומרת, שהמצב יהיה אפילו יותר גרוע.

**אורית שגיא:**

אתה רוצה להגיב על רבעון ראשון?

**שי רוזנצוויג:**

- אילן דולב:** אני אגיד כשיהיה לי נתונים. תשמע, עדיין לא הכנו את הנתונים. אפרייל היה חגים.
- אורית שגיא:** אבל יש הערכה של הכנסות-הוצאות? חשבוניות, ארנונה?
- אילן דולב:** עדיין לא כל המידע בפנים. לא כל המידע נמצא...  
**שי רוזנצוויג:** מתי אפשר לקבל?  
**אילן דולב:** להערכתך שבועיים.
- משה אופיר:** אני רוצה להגיד בעניין הזה משהו. תראה, תכנית ההבראה שהוגשה על ידי המועצה, שעדיין לא אושרה על ידי משרד הפנים, ואנחנו מקווים שתאושר, מדברת על גירעון שנתי של 4 מיליון ₪ לפי מיטב זכרוני, נכון?
- שי רוזנצוויג:** 4.5.
- משה אופיר:** סליחה, 4.5 מיליון ₪. קצת יותר מ-4, נכון. אני שומע פה מחברת המועצה אורית שגיא, נתונים מדהימים, שאני לא מוכן להשלים איתם. אומרת הגב' שגיא, ואילן לא מכחיש, הוא אומר שהוא לא יודע, שאנחנו מדברים על גירעון רבעוני של 2-3 מיליון ₪. אני מאוד מקווה שזה לא נכון.
- שי רוזנצוויג:** גם אני.
- משה אופיר:** אבל תאר לעצמך שאנחנו הלכנו באותה הדרך, ועד שיאשרו את תכנית ההבראה שמדברת על ה-4.5 מיליון ₪ בסוף השנה, בתקווה שיאשרו לנו, הם לא חייבים לאשר לנו את זה גם, אנחנו כבר בגירעון שוטף שעולה, בחצי שנה אנחנו נגיע לסכום של ה-4 מיליון, אפילו נעבור אותו.
- שי רוזנצוויג:** אני מקווה מאוד שלא.
- משה אופיר:** זאת אומרת, שברגע שיאשרו לנו את תכנית ההבראה, נחנו כבר נהיה במצב שלא יאומן. לכן, אני לא מוכן להשלים עם הדבר הזה. אני אומר כזה דבר.
- שי רוזנצוויג:** זה לא מצב נתון, אתה יודע. אתה אומר אם ואם ואם.
- משה אופיר:** מה זה לא מצב נתון?

- שי רוזנצוויג:** אם ואם ואם, אתה צודקת, יש הרבה 'אם'.
- משה אופיר:** לא, לא, לא מצב נתון, כן מצב נתון.
- שי רוזנצוויג:** אבל אין מצב שאתה משלים איתו, כי הוא לא קיים.
- משה אופיר:** לכן אני פונה לגזבר ואומר לו - אדוני הגזבר, תשנס מותניים ותיתן לנו תמונת מצב בהקדם האפשרי. לא יכול להיות שאנחנו חברי מועצה, שומעים כל מיני מספרים עפים באוויר. ו-3 מיליון ₪ להגיע ל-3 כפול 4, כל אחד יודע לעשות לבד. ואנחנו חברי מועצה, יש לנו אחריות.
- שי רוזנצוויג:** אוקיי, אז אתה מציע שהוא ייתן תמונת מצב?
- משה אופיר:** אני אומר תמונת מצב בהקדם האפשרי ומיד לדון בנושא הזה.
- שי רוזנצוויג:** אתה יכול לעשות את זה?
- אילן דולב:** זה לא רק תלוי בי.
- משה אופיר:** אני חושב שאנחנו מתנהלים פה בזחיות.
- שי רוזנצוויג:** אני לא מסכים איתך.
- משה אופיר:** אם אני שומע פה גירעון רבעוני -
- אילן דולב:** לא שמעת ממני.
- משה אופיר:** לא שמעתי ממך, לכן אני אומר לך.
- שי רוזנצוויג:** אז אני לוקח את האחריות על האמירה.
- משה אופיר:** התפקיד שלך זה לתת לנו תמונת מצב בהקדם האפשרי.
- אילן דולב:** אני רוצה להגיד 2 דברים, אני אתן את המידע כמה שיותר מהר. אני רק רוצה להגיד, יש לנו לגמור משכורות עד סוף שבוע. מיד אחרי זה אני מקווה תוך 4-3 ימים נוכל להוציא איזשהו דוח, בסדר?
- משה אופיר:** בסדר.
- אילן דולב:** זו ההשתדלות שלנו. צריך לזכור שיש את יום העצמאות וזה בסוף השבוע, גם את זה צריך לקחת

בחשבון.

**שי רוזנצוויג:** אגב, אני אומר פה ועכשיו, כמו שהדוח הזה, ככה תשגר אותו, בסדר? גם אם זה 20 מיליון. זו תמונת המצב, זו תמונת המצב.

**משה אופיר:** זה דוח לא מבוקר, לא כלום. זה מוציאים מהמערכת.

**אילן דולב:** לא, צריך לעבור על זה.

**שי רוזנצוויג:** חד משמעית כן, מצב מאוד רע, שגם לא עושה את טקס יום השואה. לא מבזבזים פה על דברים נסתרים.

**משה אופיר:** לא שמעתי.

**אילן דולב:** צריך לעבור על הנתונים, זה לא -

**משה אופיר:** לעבור על הנתונים, כן, ודאי.

**אילן דולב:** יש נתונים ששייכים לרבעון הבא.

**משה אופיר:** הכל ידוע.

**שי רוזנצוויג:** עוד משהו?

**אילן דולב:** רציתי להגיד עוד משהו.

**משה אופיר:** מתי אתה יכול לתת את זה?

**אילן דולב:** אמרתי, אנחנו נגמור משכורות השבוע, נשדר אותן בתחילת שבוע הבא. 3-4 ימים נוכל להכין דוח ולהוציא אותו.

**משה אופיר:** אוקיי.

**אילן דולב:** 10 ימים בסך הכל כמו שזה נראה.

**שלומית ארצי:** יש לנו משכורות מאיפה לשלם?

**אילן דולב:** אנחנו מדברים על זה.

**משה אופיר:** אילן, עד ה-15.5 אנחנו נקבל את הדוח?

**אילן דולב:** כן, כן, ודאי. בעזרת ה' כן.

**משה אופיר:** בעזרת ה'.

- אילן דולב:** רציתי להגיד עוד משהו קטן, באמת קטן, לא גדול.
- משה אופיר:** כן, כן, דבר.
- אילן דולב:** חשב מלווה אם יגיע לפה, וכשיגיע לפה, הוא לא יאפשר לעבור את ה-4.5 מיליון ש"ח כפי שהוגדר בתכנית על בסיס שנתי. וזה אומר שהוא יכניס אותנו לסד קיצוצים יותר קשה ממה שחשבנו קודם, אם לא קיצצנו בעבר.
- שי רוזנצוויג:** אגב, אני הייתי רוצה שהבן אדם יהיה פה כבר בראשון.
- משה אופיר:** בטח, כי ההתנהלות שלנו הייתה זחוחה.
- אילן דולב:** לא, ממש לא זחוחה.
- אורית שגיא:** אבל למה צריך לחכות לו, אילן? מה, אנחנו לא יכולים... עכשיו?
- אילן דולב:** כל מה שנאמר בתכנית אנחנו עושים, למעט -
- אורית שגיא:** ככל שניכנס לעומק השנה, זה יהיה יותר קשה.
- אילן דולב:** למעט הנושא של ההסעות שלא נגענו בו, שזה נושא רגיש, נפיץ, והתפללנו -
- דובר:** גם אי אפשר לגבת בו עד סוף השנה.
- אילן דולב:** לא, אפשר לגעת.
- שי רוזנצוויג:** אפשר לגעת בהכל, אבל לא נגענו.
- אילן דולב:** אם רוצים, אפשר לגעת בהכל. אפשר להגיד - מחר כל הילדים לוקחים אוטובוס ונוסעים בתחבורה ציבורית.
- אורית שגיא:** אתה יכול להגיד, לא לכל הילדים יש אוטובוס.
- אילן דולב:** נכון. אני אומר, אנחנו יכולים להגיד. הוא אמר שאי אפשר, אבל אפשר להגיד. אפשר להגיד הכל.
- שי רוזנצוויג:** אגב, תיקון קטן, נגענו בקטנה.
- אילן דולב:** נכון. זה מהלך שנכון או מתבקש לעשות אותו אחרי שנראה את כל התמונה. נראה מה משרד הפנים מנחית עלינו, אחרי זה נחליט איך אנחנו נתמודד עם הדבר הזה. אני חושב שזה נושא רגיש.



אני, עם יד על הלב, לא הייתי שולח ילדים בתחבורה ציבורית. ורק אחרי שאני רואה את כל, באחריות, אחריש אני רואה את כל התמונה, אז צריך לקבל החלטה מה עושים. וזה יבוא לשולחן שלכם פה.

**שי רוזנצוויג:**

זה מסוג הדברים שאנחנו נשב על השולחן, זה קיים בתוך התכנית. אם אנחנו רוצים מעכשיו לאפשר את זה, אז יש לנו כבר תכנית שאומרת איך זה יקרה. אנשים פה יגידו את הדעה שלהם ונרוץ. אני רוצה לעבור לנושא הבא, ברשותכם.

**משה אופיר:**

אני ביקשתי גם לדעת, במה שאני ביקשתי, זה הצד של ההוצאות וזה. איך מתקדם הצד של ההכנסות שלנו שאנחנו רוצים להגביר?

**שי רוזנצוויג:**

עניתי, עניתי. אין איזה בוננזה משמעותי, מאחר והארנונה עדיין לא נכנס לתוקף. אין פה... יח"ד.

**משה אופיר:**

זה רק הוצאות, זה לא הכנסות.

**שי רוזנצוויג:**

לא, בסדר, לא נכנס איתך לטרמינולוגיות. לא המצאנו פה. לא זוכר שעלה פה איזה רעיון...

**משה אופיר:**

איך מתקדם אזור התעשייה?

**שי רוזנצוויג:**

אזור התעשייה, במשפט אחד, אוקיי? כי זה נושא לסדר היום, שווקו על ידינו בעצם, אושרו על ידינו 6 מגרשים באזור התעשייה, עלו במהלך הבחירות. הם עלו לאישור של משרד הכלכלה שהיה צריך לאשר את הבחירה שלנו במגרשים אשר שווקו. חלק מהמגרשים אושרו, חלק מהמגרשים יקבלו ריג'קטים טכניים, חסר את המסמך הזה, חסר את המסמך הזה. אם היו מאשרים באותה ישיבה, שאגב, שיחה שלי אישית עם שר הכלכלה, אני מקווה מאוד שהוא ימשיך אגב, בחור מצוין, השר אלי כהן. הכנסנו את עצמנו לישיבה הזאת ודנו בה. הרבה חודשים היא עמדה שם ופשוט לא דנו בזה. הצלחנו לקדם את זה משמעותית.

**משה אופיר:**

אנחנו אישרנו את זה לפני הבחירות.

**שי רוזנצוויג:**

ואני אומר, הרבה-הרבה לפני הבחירות אישרנו את זה, איזה חצי שנה לפני. זה היה תקוע, הפלונטר הזה השתחרר. הגענו לוועדה. בוועדה הזאת שהיתה לפני כחודשיים אם אני לא טועה,

דנו בה.

- דוברת:** לפני הבחירות כבר התחילו להכניס כספים.
- שי רוזנצוויג:** לא קשור להכניס כספים. אבל זה כספים של עירבון, שאם לא נאשר את המגרשים האלה, אותם אנחנו אישרנו, אבל משרד הכלכלה ימצא שהם לא נכונים מהסיבות שלו, יש לו קריטריונים, אז אנחנו גם נצטרך להכניס את הכסף הזה שלא נוגעים בו.
- משה אופיר:** כמה מתוך ה-6 אושרו?
- שי רוזנצוויג:** כרגע אני יודע על אחד או שניים.
- משה אופיר:** רק 2 אושרו מתוך ה-6?
- שי רוזנצוויג:** כן. זה יותר טוב מכלום, אבל זה פחות טוב...
- משה אופיר:** ומתי המועד הבא לאישורים?
- שי רוזנצוויג:** בקרוב מאוד.
- משה אופיר:** בקרוב מאוד ל-4 הנוספים?
- שי רוזנצוויג:** כן.
- משה אופיר:** אחרי שתיקנו את הריג'קטים?
- שי רוזנצוויג:** חלק מהריג'קטים מתקנים. יש לנו מגרש אחד שיכול להיות שתהיה להם איזו בעיה שם והם לא יצליחו לתקן את הריג'קט. ויכול להיות שאת זה אנחנו נצטרך..
- משה אופיר:** מה עם שאר אזור התעשייה?
- שי רוזנצוויג:** שאר אזור התעשייה, בעצם המגרש הגדול של ההייטק, חבר'ה, תהיו איתי, זה אמור לעניין את כולם. שם גם כן הנושא הזה היה תקוע במינהל האזרחי. היו צריכים להתקבל שם אישורים. לא משנה, יש שם היררכיה, הצלחנו לקדם את זה בהיררכיה. עדיין אנחנו לא יצאנו לשיווק של הדבר הזה. זה בישורת האחרונה.
- משה אופיר:** מה הצפי לצאת לשיווק?
- שי רוזנצוויג:** אני רוצה שיבוא לפה משה יחיאל, ואולי יידע להגיד, שאני שאלתי אותו בפעם האחרונה, זה

היה לפני חודש, הוא אמר לי 'משהו כמו 3 חודשים'. אז האם אני יכול לקחת את זה? לא יודע.

- שלומית ארצי:** זה הבני ביתך?
- שי רוזנצוויג:** לא, אנחנו מדברים על אזור התעשייה.
- משה אופיר:** אני מתנגד לקדם פרויקטי בנייה שהוא אולי מקדם אותם יותר או כן, אני לא יודע. אני רוצה לקדם רק את אזור התעשייה. לא רוצה פה יותר תושבים, זה רק הוצאות. קודם כל שיהיה לנו בסיס לתת להם את המינימום. יום השואה, אחרי זה נביא לפה תושבים.
- שי רוזנצוויג:** לא יודע אם אני מסכים איתך. אבל זה לא הנושא עכשיו. עוד שאלה בנושא הזה? כי אני באמת רוצה להתקדם.
- דליה נחום-לוי:** כן. אני זוכרת השתלשלות של דברים קצת אחרת.
- שי רוזנצוויג:** אז בואי תקני.
- דליה נחום-לוי:** אני זוכרת שכשאנחנו ישבנו פה וקבענו את הקריטריונים ואתה שיבוצים של המגרשים, זה כבר היה אחרי שזה עבר במשרד הכלכלה, והם קיבלו היתרים ואישורים וכן הלאה.
- שי רוזנצוויג:** הפוך. זה מתחיל אצלנו. אתה לא מבזבז להם את הזמן שהוא גם ככה...
- דובר:** ... אתה מבקש...
- דליה נחום-לוי:** אני זוכרת שהיו כאלה שלא עמדו בקריטריונים ולא עמדו זה.
- שי רוזנצוויג:** זה קריטריונים שלנו.
- דליה נחום-לוי:** שאלה אחרת. מופקדים כספים, איפה הם?
- אילן דולב:** בפק"מ, סגור בפק"מ.
- שי רוזנצוויג:** איזה בנק?
- אילן דולב:** בנק לאומי.
- משה אופיר:** של ששת המציעים?

<b>אילן דולב:</b>	של החברה הכלכלית.
<b>דליה נחום-לוי:</b>	קופה סגורה.
<b>שי רוזנצוויג:</b>	אוקיי, התווסף לנו קצת תוכן לישיבה, זה יפה, אני אוהב את זה.
<b>אילן דולב:</b>	מחכה שייבנו כבר.

## 2. שאילתות.

<b>שי רוזנצוויג:</b>	אלי כהן העלה הצעה לסדר היום. הוא דיבר על, ואני מצטט, חבר'ה, תהיו איתי, נושא הבנייה והמפרצים בכביש הגישה, והצבת תמרורי הגבלת מהירות 30 קמ"ש בכביש לגבעת טל. אסביר. איפה שאני לא ברור, איפה שרוצים עד מידע. כביש הגישה לגבעת טל, כידוע, עובדים עליו במרץ. לשאלתך, יש תמרורי הגבלה לפי הסדרי התנועה. אחד בתחילת הכביש... והשני ממש בסיום הכביש לקראת הכיכר, כשמדברים על 30 קמ"ש. לא משנה, כולנו עבריינים. כל מי שנכנס לכביש הזה, עבריין. מבחינת הסדרי התנועה.
<b>משה אופיר:</b>	כל הכביש צריכים לנסוע 30 קמ"ש?
<b>שי רוזנצוויג:</b>	זה לפי השילוט, זה לפי השילוט. וטוען אלי ובצד, אומר במצב כזה -
<b>משה אופיר:</b>	כל הכביש לנסוע 30 קמ"ש, זה מה שאתה מציע?
<b>אלי כהן:</b>	לא, זה מה ש...
<b>שי רוזנצוויג:</b>	למה? כי הכביש הזה כולו עכשיו מוציאים אותו ועובדים עליו, וזה כביש שצריך לנסוע בו אולי גם 10 קמ"ש. לא משנה. אומר אלי ובצדק, 30 קמ"ש, אבל הפכתם את כולנו לעבריינים, אי אפשר לנסוע שם 30 קמ"ש, אנשים עוברים שם וזה.
<b>משה אופיר:</b>	5 דקות מכפר סבא לשעתיים מכפר סבא, לפי המהירות הזאת. להרגיש בחו"ל, מה אני אגיד לך. בקיצור, אני רוצה להתקדם. מה שהלכתי וביררתי, אז קודם כל, הדבר הזה נמצא בהסדרי התנועה מבחינת משטרת ישראל, זה טוב והם רוצים. כן,

תסעו שם 30 קמ"ש, מבחינתם תיסעו שם גם 20 קמ"ש. עובדים בכביש... שם כלים וזה. אנחנו אתגרנו אותם ושאלנו את משטרת ישראל, האם אפשר את ה-30 קמ"ש רק לדלג לאזורים שאותם בונים באותו הרגע. אם בונים פה, אז שישמו שלטפה ועד קצה הזה. והנושא הזה נמצא בבדיקה. יכול להיות מאוד שבקרוב יגידו לנו שהשילוט הזה יועבר מקצה לקצה, רק לאזורים שבהם בונים. אלי, התשובה מספקת אותך?

**אלי כהן:** התשובה שזה בטיפול היא יכולה לספק.

**שי רוזנצוויג:** התשובה הזאת כתשובה היא -

**אלי כהן:** אני רוצה לגעת בנקודה הקצת יותר רחבה, בסדר? ותיתן את ההתייחסות שלך. כי אני נגעת ב-2 הווקטורים האלה, שזה מפרצי החניות האלה לאורך הכביש.

**שי רוזנצוויג:** שבזה עוד לא נגענו.

**אלי כהן:** כן, כן, אני נגעת ב-2 הווקטורים האלה, בחניות, במפרצי החנייה לאורך הכביש, ובתמרורי ההגבלה ל-30 קמ"ש, שהופכים למעשה את כל הנושאים שם לעבריינים, אלה 2 ווקטורים שהן נגזרות שלמעשה אותו פרויקט של 78 יח"ד שנמצאות באותן 800-900 מ"ר במבוא הגבעה. ואני, ההצעה שלי המקורית, שבגינה אני מעלה את הנושא הזה, היה לקחת אחת ולתמיד ולמעשה לבטל את 78 יח"ד האלה שיש שם, שמחולקות 22 לאיזשהו בניין בתחילת הסיבובים, ועוד 14 כפול 4. מה שיוצר שם 7 או 8 פניות בתוך אותן 800 מ"ר. וכל התירוצים סו קולד של אנשי המקצועי, שאומרים שאנחנו מוצאים בתוך שכונת מגורים, הם טובים על הנייר, אבל הם נוגדים את המציאות. כי באותם 800 מ"ר שמובילים למעשה 1,000 משפחות כפול 2 רכבים במוצע למשפחה, זה לא ישים מבחינת המציאות. ויש המון-המון סיבות כדי להדגים, ואני לא אלאה עם הסיבות. אז בוא תתייחס למעשה לפתרון השורש.

**שי רוזנצוויג:** בסדר, אבל העלית את הנושא של ה-30 על 30. זה כ-30 על 30 נשמע לך בסדר? שאני אעדכן בהמשך טופל לא טופל, ואז נוכל להתעסק בזה.

**משה אופיר:** ה-30 זה רק בזמן הבנייה של הכביש אני מניח.

- שי רוזנצוויג:** לא, הם שמו את זה ממש מקצה לקצב.
- משה אופיר:** זמני, כמה זמן זה? זה לא ברומו של עולם אם עוד 3 חודשים זה מסתיים ה-30.
- (מדברים ביחד)**
- אלי כהן:** א' – זה ברומו של עולם.
- משה אופיר:** למה?
- אלי כהן:** כיוון שברגע ששמו שם את 2 התמרורים האלה ב- 2 הצידי הכביש, כולם עבריינים.
- דוברת:** נכון, לגמרי.
- אלי כהן:** יותר מזה, הייתה שם ניידת לא מזמן שחילקה דוחות, ואין שום מניעה שתבוא ניידת כל פעם. בלי קשר, יבוא לאכוף או לא יבוא לאכוף, כולם שם עבריינים.
- משה אופיר:** גם בכניסה ליישוב כולם עבריינים. מי נוסע 60 קמ"ש?
- אלי כהן:** עדיין 60-50 קמ"ש זה לא 30 קמ"ש. ולכן לטעמי, פתרון שאומר – כל פעם בקטע המסוים שעובדים בכביש, לשים את ה-30 קמ"ש ב-2 הצדדים, יש בזה היגיון.
- משה אופיר:** אני מוכן לזה.
- אלי כהן:** יש בזה היגיון.
- שי רוזנצוויג:** אני רוצה להתייחס.
- משה אופיר:** ואיפה שלא עובדים, כמה ייסעו?
- שי רוזנצוויג:** כחוק, כמה שהיה לפני זה.
- משה אופיר:** כמה החוק?
- אלי כהן:** 50 קמ"ש. לדעתי שטח בנוי זה 50 קמ"ש.
- שי רוזנצוויג:** זה כביש עירוני... אוקיי, אני יכול להתייחס?
- קהל:** אפשר רק לחדד את הנקודה? במקום שמותר לך לנסוע 30 קמ"ש ונסעת בו 70 קמ"ש, המשטרה יכולה לקחת לך את הרישיון. אתה לא סתם

עברייך. זה פלילי ברמה שלוקחים לך את הרישיון,  
ועכשיו לא רק זה...

**משה אופיר:** אתה צודק.

**שי רוזנצוויג:** האמירה שאסור לעבור על החוק, היא נכונה.  
בואו נתקדם.

**משה אופיר:** אם המשטרה מוכנה להעביר את התמרורים  
האלה, או מישהו אחר מוכן להעביר את  
התמרורים האלה, אפשר לחייב אותו להעביר  
אותו רק באזור העבודה, אז אני בעד. אני בעד  
התושבים.

**שי רוזנצוויג:** ייעשה מאמץ לבחון את העניין הזה. בסדר?

**אלי כהן:** בסדר. אז בוא נקבע רק לוחות זמנים. אנחנו  
רוצים תשובות.

**שי רוזנצוויג:** אני לא יודע. בוא, נתתי את זה לתומר השוטר. כל  
הדברים שאני אומר לכם, זה אחרי החגים, בסדר?  
אחרי יום העצמאות.

**אלי כהן:** יום העצמאות זה שבוע הבא, זה בסדר.

**שי רוזנצוויג:** בסדר. אחרי.

**משה אופיר:** מה לגבי הבנייה?

**שי רוזנצוויג:** לגבי הבנייה - האמת, עוד לפני שהיתה לי  
קואליציה, אחד הדברים הראשונים שעלו פה  
בחסות התושבים בגבעת טל זה הכביש הזה  
והבנייה. מהיום הראשון בעצם אנחנו מתעסקים  
בזה. לא רואים את זה פה, אבל לאורך הבנייה  
אמורים להיות 78 יח"ד לקראת בעצם כ-750 מ"ר  
מהכניסה ליישוב. יחידות דיור, משהו היסטורי,  
נמצא שם... חסדאי ז"ל ניסה -

**דוברת:** מהכניסה ליישוב או מהכניסה לגבעה?

**שי רוזנצוויג:** מהכניסה לגבעה, סליחה. תקנו אותי. איפה  
שצריך, תקנו אותי.

**משה אופיר:** 750 מ' מהכניסה ליישוב.

**שי רוזנצוויג:** 750 מ' מהכניסה לגבעה, לשכונה, סליחה.

**משה אופיר:** אני טעיתי.

**שי רוזנצוויג:** משהו היסטורי, פרויקט, ואני לא אכנס לזה. זו לא ישיבת בינוי, אני עונה אבל. בסדר? זו לא ישיבת בינוי. פרויקט שנמצא שם, התקבלו כבר כספים, נעשו שם שיווקים בעבר, שיווקים לא מוצלחים. אני, מרגע שהבנתי שיש פה אישיו, וגם זה לא פרייבט ביזנס שלי, הבנייה הזאת היא לא בנייה טובה. היא בנייה על כביש צר, כביש מסוכן, לא בנייה טובה. אני שלחתי והתנעתי תהליך מול, ובעזרתה של שירי, דרך אגב, שלקחה פה חלק משמעותי מול משרד השיכון. השיווק של הדבר הזה נעצר, בסדר? אני יכול להגיד לכם בבית, מי שרואה אותנו בגבעת טל, שיווק של הבנייה הזאת, אי אפשר לגשת אליו, אז אל תיגשו, לא יקרה.

**משה אופיר:** זה כבר מזמן... לפני שנים זה הוקפא.

**שי רוזנצוויג:** לא, השיווק שלו בוטל, אין שיווק.

**משה אופיר:** מתי ניסו לשווק אותו.

**שי רוזנצוויג:** עכשיו. עד לפני 3 שבועות או חודש.

**משה אופיר:** היו מכרזים על ה...?

**שי רוזנצוויג:** כן, כן. מכרזים שהיו אמורים להסתיים במאי, להסתיים מתישהו החודש הזה. השיווק הזה מת. מה שאנחנו נצטרך לעשות, יש משא ומתן, שגם בו אני אופטימי, שלא חייבו אותנו על הכספים שכבר הושקעו שם, משהו כמו 400,000 ₪, ואנחנו נוכל להסתדר...

**משה אופיר:** איפה השקיעו, שם בגבעה? במקום שהוא השקיעו?

**שי רוזנצוויג:** כן.

**משה אופיר:** לא נכנס שם טרקטור בכלל.

**שי רוזנצוויג:** לא משנה. לשאלתך, הרצון שלנו הוא לבטל את הבנייה הזרת, כתוצאה מזה לעשות שינוי נקודתי לתכנית התנועה, אשר מבטלת בדרך שלנו, של הידברו עם משרד הפנים, מבטלת את המפרצונים. לא... שם מפרצונים, כי לא היו שם כניסות, כי אף אחד לא יחנה שם, כי לא תהיה שם בנייה. הבנייה הזאת, 78 יח"ד, נצטרך ונרצה לתת אותם במקום אחר. יש מקומות, יש אזור תעשייה חדש.



אנחנו כנראה נצטרך לתת להם משהו להעביר אותם ולשים אותו במקום אחר, ושם אנחנו בודקים כרגע אופציות מה אפשרי, מה יש. ואנחנו נקבל החלטה בישיבת בינוי מה הן האופציות שלנו. כרגע מול משרד השיכון, אמרנו להם את כל מה שיש לנו, וזה התהליך. זאת אומרת, שיווק. הרכבת היא לכיוון ביטול של הדבר הזה, כתוצאה מזה ביטול המפרצונים וסידור הכביש.

מתי יבטלו...?

**משה אופיר:**

ברגע שאני אקבל את האוקיי על הדבר הזה שיש... אני אסביר לכם ובזה אני אסיים. אני חותר לדיל מול משרד השיכון. משרד השיכון והבינוי, לדיל טוב איתם שאומר - גם מבטלים את הבינוי הזה, גם אולי עושים לנו נו, נו, נו, אבל לא מענישים אותנו בכסף, וגם את ה-78 יח"ד האלה שמים במקום שטוב לנו, וגם מרוויחים שם פיתוח.

איפה טוב לנו?

**משה אופיר:**

אנחנו נחליט ביחד, כל מיני מקומות אם אתה שואל אותי. יש כל מיני מקומות שאתה יכול לשים בהם. האם זה יקרה מחר הבינוי הזה? לא. אבל זה ירצה אותם. לא הורדת להם מהקוואטה שלהם, יש להם קוטרות שם של יח"ד. לא הורדת להם. אז הסרת את התכניתה זאת. הם הבינו, כשאני נפגשתי איתם ונפגשתי עם שירי, הם הבינו.

עשינו סיור במקום.

**שירי זיידמן:**

הבינו שזו תכנית לא טובה. היא מסכנת חיים, אין לה שום ערך מוסך. אני רציתי עכשיו להרוג את המפרצונים האלה. אני אצטרך לחכות עד שאני אקבל איזו אסמכתא מסודרת מהם, ואז אנחנו כבר נוכל בהליך אולי מזורז, לעשות את זה בצורה מסודרת, ולא יהיו מפרצונים.

מה לוח הזמנים?

**משה אופיר:**

אני יכול עוד לעדכן שביום חמישי הזה, ולוח הזמנים שלנו נגזר מהדבר הזה, ישנה ישיבה שלא בנוכחותי, אבל במשרד השיכון של מנהלת המחוז, הגורמים המקצועיים והמנכ"ל. המנכ"ל זה שי רינסקי אם אני לא טועה, איתו דיברתי, וגם עד אליו הגענו, והוא זה שאנחנו חייבים לו את

**שי רונצוויג:**

התודה, כי הוא הבין מהר מאוד מה שלקח לנו כמה פגישות פעם עם אנשי המקצוע שדי נאחזו בדבר הזה. כי אף אחד לא רוצה. קודמי בתפקיד, מהסיבות שלו, ואני לא נכנס להן, נלחם שיעשו את זה.

עכשיו בא ראש מועצה, לא רוצה שיעשו את זה. הסברתי להם, גם חסדאי לא רצה שיעשו את זה. אז כאילו לא המצאתי פה איזה משהו. בכל מקרה, ביום חמישי הזה ישנה פגישה. אני מבטיח לעדכן אתכם מה התוצאות שלה, ומשם אנחנו נגזור לוחות זמנים. אני לא יודע להגיד לך עכשיו. אבל אני יכול להגיד לך שזה הכיוון.

**אלי כהן:** אוקיי, אז מה שאני מבקש, מי יו"ר ועדת בנייה, זה ראש המועצה?

**שי רוזנצוויג:** הלחצת אותי כרגע.

**אלי כהן:** מה שאני מבקש, כיוון שיש הסכמה שהיא כנראה רחבה בעניין הזה, וממילא אם זה הדיל, ציינת שנצטרך לעשות שינוי תב"ע נקודתי שם לתב"ע הקיימת. אני מבקש כבר בישיבת הבנייה הקרובה, להתחיל את התהליך של שינוי התב"ע הנקודתי הזה של ה-78 יח"ד האלה, כדי שבאמת עם קיומו של...

**שי רוזנצוויג:** אלי, זו בהחלט הכוונה שלנו. אלא אם כן יגידו לנו אחרת, חכו עם זה עוד חודש, עוד חודשיים, אני חי עם זה. אבל אם אני יכול, הכוונה היא בישיבה הזאת שאמורה להיות לדעתי בסוף החודש הזה, לכנס, ואחד הדברים שם זה זה. כי מחר אני רוצה את זה, אני רוצה את זה אתמול. עוד משהו בנושא הזה?

**דליה נחום-לוי:** כן, מה קורה ואומרים לך 'תקשיב, בסדר, הבנו'.

**שי רוזנצוויג:** היום זה מקרים ותגובות אני רואה. לא, זה יפה. לא, סתם.

**דליה נחום-לוי:** אתה שם לב שאתה לא נותן לי לדבר, קוטע אותי.

**שי רוזנצוויג:** לא נו, די, נו.

**דליה נחום-לוי:** קודם... היה חצי שעה, אבל לא חשוב

**שי רוזנצוויג:** נו, אז תעזרו לי.

**דליה נחום-לוי:**

שי, נניח היה ומשרד השיכון אומר 'תשמע, יש יזמים, השקיעו, עשו, אנחנו זורמים עם היזמים'. מה האופציות שעומדות בפנינו?

**שי רוזנצוויג:**

כן, אין משפט כזה, אין יזמים, אני לא אתן לדבר הזה לקרות. בסדר? אם ירצו, שייקחו אותי לבית המשפט. פה לא יהיה 78 יח"ד בנייה, לא יהיו. הם הבינו את זה. הם מבינים שגם יש להם 600 יח"ד בהמשך, וכדאי לא לריב איתי על ה-70 האלה ולהתרכז ב-600 האחרים. הם מבינים שזה מחסום.

אני לא מרוכז, אני לא מרוצה, אני לא משתף פעולה, לא בא לי. אז לא יהיו גם 600. הם מבינים שהדבר הזה הוא מחסום של התושבים, שלנו כמועצה. וכדי שנוכל לעשות 600 יח"ד, צריך להרוג את ה-70,000 האלה ולשים אותם במקום אחר וככה יהיה. אין יזמים שהשקיעו שם. מי שהשקיע שם, זה משרד השיכון והבינוי. בשיווק שלו. השקיע כסף בשיווק, אנשים עושים.

**אלי כהן:**

אפשר גם לציין בנושא הזה, שלאור הניסיון, ה-78 האלה יצאו לשיווק כבר פעמיים, ונכשלו, שאף קבלן לא רצה להשקיע שם. כי יש שם עבודת תשתית 3 פעמים. אני מכיר פעמיים, כנראה שלוש. אני מכיר פעמיים וזה לא הצליח. כיוון שיש השקעה אדירה שם, את כל צלע ההר צריך לחצוב, ולכן ליד כל הרצון של שי, אפשר גם לשים את הניסיון הכושל של לשווק את הדברים האלה ביחד.

**שי רוזנצוויג:**

אגב, זה, תדע לך שאני דיברתי איתם על בטיחות וזה, פחות נגע בהם. כי הם אמרו 'אדוני, מה בטיחות? עברו פה המהנדסים, עברו זה, אל דבר איתנו על בטיחות, זה עבר את כל האישורים'. עשינו סוויצ'. אפשר לסגור שנייה את ההקלטה? תודה.

\*\*\* ההקלטה הופסקה לבקשת ראש העיר \*\*\*

**שי רוזנצוויג:**

אוקיי, הלאה. זהו, נשאר עוד משהו. אודליה, את יכולה לעזוב אותנו בבקשה?

**קהל:** אפשר שאלה בנושא הכביש הזה? התעלמנו שנייה מהריכוך של ה -

**שי רוזנצוויג:** זו לא ישיבת בינוי. אבל שאלת. אודליה, את יכולה לצאת, אני אענה קצר. בסדר? אבל זה לא פינג-פונג.

**קהל:** בישיבה שהיתה עם התושבים, לא עם חברי המועצה, אני לא יודע מי מעוניינים ומי לא. דובר על זה שלא בונים את כביש הגישה, את החלקים שבהם אמור להיות ריכוך של ה-2 סיבובים המשמעותיים בתוך כביש הגישה הזה, לא בונים אותם ולא מפתחים אותם, כי מחכים לאישור של תב"ע, לשינוי של תב"ע על מנת לעשות את זה.

**שי רוזנצוויג:** מה השאלה?

**קהל:** בפועל אנחנו מסתובבים וממשיכים לבנות לנו...

**שי רוזנצוויג:** אני אענה לך בקצרה. זה בסך הכל השלמה של הכביש, שממילא צריכה להיעשות. גם כשירככו את הכביש הזה, עדיין יש שם שביל שתוכל לעבור פה, כי בתוך האדמה שתיווצר שם, יש שם ספסלים. אנשים יוכלו לשבת, ויהיו שם כל מיני דברים שקורים. זאת אומרת, זה חלק מהתכנון.

**קהל:** זה אומר שתוואי הלוואי של שביל הגישה -

**אורית שגיא:** הוא לא לוואי.

**דובר:** ... לפני הקיזוז, אולי...

**קהל:** אז התוואי של מסלול האופניים שנשלל שם לא יהיה בהכרח מקביל לכביש?

**שי רוזנצוויג:** לא. אני אומר שיש תוואי שם, כן, נכון, בהחלט. אנחנו זזים, תראה, הקבלן הזה עוד כמה חודשים הוא לא פה. האינטרס שלנו לייצר את התב"ע הזאת, שאנחנו מתקרבים אליה. להגיד לכם ש...? - לא. האם יכלו לעשות את זה בעבר - יכול להיות. זה המצב שקיבלתי... אנחנו עובדים על זה בכל הכוח מבחינתי. שלא יהיה פה את הריכוך הזה, זה יהיה אסון. אוקיי? אני אומר לכם, אסון. אבל במקביל, אתה לא עוצר, אתה ממשיך. כי יכול להיות שמתי שהוא הוא ילך. אני מקווה מאוד.

**קהל:** אחרי שמאושר... הוא יחזור?

**שי רוזנצוויג:** אם הוא לא יחזור, אז חברת הראל תחזיר מישהו אחר. הדבר הזה, לא נשאיר פה חצי כביש. ראית מה עשיתי בשביל 78 יח"ד. האמן לי, אני לא מתכוון לעצור שם. אז הריכוך הזה רכוך ירוכך.

**4. אישור שכר מנכ"לית.**

**שי רוזנצוויג:** יצאה אודליה? הנושא האחרון הוא אישור שכר מנכ"לית. אני רוצה להעלות אותו. דשנו בו כבר מספר פעמים. איפה אורית?

**דובר:** היא הלכה להתפנות.

**שי רוזנצוויג:** אז בואו נציע את זה כבר עכשיו.

**משה אופיר:** אז בואו נעשה הפסקה 2 דקות שתחזור.

**שי רוזנצוויג:** אני יכול בינתיים לענות לכם על שאלות אם יש לכם. יש לך שאלות? להעביר את הזמן. מה בא לך לדעת? למה ביטלת את ה-פ.ע. שהיית צריך להיות איתי? קבעתי לך פ.ע., למה ביטלת? רשמתי 'אין לי זמן מיותר לישיבות'.

**משה אופיר:** אני אגיד לך מה בא לי לדעת. הערה כללית, אני לא רואה שמתרכזים בהעלאת ההכנסות בצורה ומקדישים לזה זמן כמו שמקדישים לדברים שעכשיו אנחנו יכולים להקדיש את הזמן.

**שי רוזנצוויג:** בוא נתחיל את זה כשיהיה את הדיון.

**משה אופיר:** 3 ישיבות, אחת אחרי השנייה.

**שי רוזנצוויג:** לא, אבל התחלנו את הדיון, זה לא פייר.

**משה אופיר:** ושום דבר בנושא קידום, זה הדבר שבנפשנו?

**שי רוזנצוויג:** לא פייר, עוד לא התחלתי להגיד. אתה טועה, אבל זה מראה כמה אתה לא מבין. כי תדע לך שמנכ"ל לא יכול להביא לפה פקח שיעשה פה סדר, ימנע מעצמך הוצאות -

**משה אופיר:** אפרופו פקח, מה קורה עם הפקח? תעדכן אותנו.

**שי רוזנצוויג:** תגיד לי, מה אתה קפיץ-קפוץ? תן להשלים משפט.

זה לא יפה. אני אומר, מנכ"ל זה... ביחד עם חברה כלכלית ואנשים כמוך. אתה בחברה הכלכלית. זה שאתה אומר... דברים כלכליים, אתה בחברה הכלכלית, לא זכור לי שקיבלתי ממך הררים של הצעות. אבל אני אומר, מנכ"ל... אבל אני אומר...

**משה אופיר:** אתה צריך לשבת על הפרויקט הזה ולהגיד לו 'אדוני, דד ליין, אתה צריך לעבוד פה'. זה הכל.

**שי רוזנצוויג:** זה עבודה של המנכ"ל, אין לי זמן.

**משה אופיר:** אין לך זמן להגיד לו?

**שי רוזנצוויג:** לא, אני עושה כמה תפקידים. לא, אשר לי מנכ"ל. גבר, תאשר לי מנכ"ל, נוכל לעשות.

**משה אופיר:** שמעתי כבר שעובדי המועצה אומרים שהיחס שלך שאתה מדבר איתם שאי אפשר לעשות כלום כי אין מנכ"ל, וחברי המועצה מפריעים לך בעניין הזה. כבר הגיע לאוזניי כל הדברים האלה.

**שי רוזנצוויג:** אתה הולך אחורה, אתה מגזים, לא, לא, לא.

**משה אופיר:** אני מגזים? אני לא אמרתי את זה.

**שי רוזנצוויג:** לא, לא.

**משה אופיר:** אני לא אמרתי בנוכחות עובדי מועצה שחברי מועצה מפריעים לי.

**שי רוזנצוויג:** לא חושב. אני חושב שאתה מגזים. באמת, אני חושב שאתה מגזים. רצית לשאול לגבי הפקח, בסדר?

**משה אופיר:** כן, לגבי הפקח.

**שי רוזנצוויג:** הפקח כבר חופשי, סיים את תפקידו אצלנו בצורה רשמית. אני נתתי לו מכתב פיטורין. אנחנו לא מדברים על הפקח, לא טוב ולא רע. יש הסכם.

**שלומית ארצי:** אני ביקשתי פגישה בהנדסה ולא קיבלתי אישור לפגישה. כי עם כל הכבוד, יניב תקע את העבודה במשך חודשים רבים. תושבים סובלים. אני ביקשתי לכנס, והיה אמור להיות ב-7.4, אבל אני קיבלתי איזושהי אמירה שכל עוד לא מתמנה מנכ"ל, אתה לא מקיים ישיבות כאלה. אז מחלקת הנדסה לא מתפקדת. עדיין לא תתפקד. אני מחכה

- לעובדת, אני מכחה לאישורים.
- שי רוזנצוויג:** אני לא אמרתי מעולם אמירה כזאת, אני מעולם לא זוכר ששוחחת איתי על זה.
- שלומית ארצי:** המזכירה שלך העבירה את ההודעה.
- שי רוזנצוויג:** אני לא זוכר שכתבת לי SMS על זה.
- שלומית ארצי:** כתבתי לך מייל.
- שי רוזנצוויג:** לא זוכר. לי לא כתבת.
- שלומית ארצי:** כתבתי לך מייל, המזכירה כתבה. בוא, אתה מטיל ספק באמירה שלי עכשיו?
- שי רוזנצוויג:** לא. רק מה שאני אומר, שאני לא זוכר שאליי -
- שלומית ארצי:** אז אני אומרת לך. בוא תסמוך עליי שמה שאני אומרת הוא אמיתי.
- שי רוזנצוויג:** כתבת למי, אליי כתבת?
- שלומית ארצי:** כתבתי לך מייל - הילה המזכירה אמרה את הדברים, העבירה את המסר אליי.
- שי רוזנצוויג:** לא מכיר.
- שלומית ארצי:** ואני לא משקרת, לא טיפוס כזה, בוא נתחיל מזה.
- שי רוזנצוויג:** אני לא מכיר, אבל אני גם זוכר שישבתי איתך, וביקשתי ממך להביא לי את כל ה-, בוא נתחיל לעבוד על העניין של המדיניות שלנו.
- שלומית ארצי:** שי.
- שי רוזנצוויג:** רגע.
- שלומית ארצי:** אתה לא מוכן להיפגש.
- שי רוזנצוויג:** אני לא מוכן להיפגש?
- שלומית ארצי:** כן. תברר עם המזכירה שלך.
- שי רוזנצוויג:** ... אבל אני מרגיש פה כאילו אני עכשיו מדרדר פה אחורה. אז אני רוצה לעצור. בסדר?
- שלומית ארצי:** אז תעצור.

**שי רוזנצוויג:** אני הראשון שרוצה להיפגש, מתי שאת רוצה, איפה שאת רוצה. היכן שצריך מנכ"ל, אז יהיה מנכ"ל.

**שלומית ארצי:** כן"ל, תגיד לי.

**שי רוזנצוויג:** אבל דברי איתי. לא דיברתי כבר נראה לי כמה חודשים.

**שלומית ארצי:** תדבר עם המזכירה שלך בבקשה.

**שי רוזנצוויג:** הבנתי. אבל אנחנו הנהלה, את יכולה לדבר איתי בטלפון. זה מכובד. את יכולה לכתוב לי אפילו.

**משה אופיר:** אפרופו מחלקת הבנייה.... אני מקבל פניות מתושבים שלא מצליחים למכור את הבתים שלהם עקב הבעיות...

**שי רוזנצוויג:** ניגע בזה. בואו נסיים את סדר היום. אני רוצה שיהיה למועצה הזאת מנכ"ל, מנכ"לית יותר נכון. אודליה עברה את ועדת הכשירות, נמצאה מתאימה מכל הסיבות. אם אני אצטרך לחזור ולמנות אותן אחר כך, אני אעשה זאת.

**שלומית ארצי:** יש אישור ממשרד הפנים?

**שי רוזנצוויג:** כן, בטח שיש. בטח שיש. ברגע שאנחנו נאשר אותה, אז נגיש למשרד הפנים. הסברתי את זה כמה פעמים, אני אסביר את זה שוב. העובדה שאנחנו לא אישרנו אותה עד עכשיו היא מבחינתי לא תקינה. אבל זה המצב, יש דמוקרטיה, לפעמים מצביעים בעד, לפעמים נגד. הכל בסדר. אני רוצה להעלות את זה, מאחר וצריך מנכ"ל למועצה. אני מתקשר לעשות הכל לבד, אני גם מפספס דברים. ישנם דברים כגון מכרזים, ולא מעט דברים שצריך לעשות אותם מנכ"ל, זה המינהל התקין.

דשנו בזה בישיבות הנהלה, בישיבות מועצה. אם אני אדרש עוד לדון בזה – סבבה, אם לא, אני פשוט מעלה את ההצעה שלי לשכר מנכ"ל, גם לאור המצב הכלכלי של המועצה וגם לאור השיח שהיה בינינו, וגם לאור ה... והרזומה של אודליה, אני מציע שכר בגובה 70% משכר מנכ"ל, פחות 30% מה-100% שרוב השכנים שלנו מקבלים, זה פחות מקובל שקיבל לפניה.



משה אופיר:	שקיבל 80%.
שי רוזנצוויג:	שקיבל 80%. אני מציע 70%. ההצעה המקורית שלי בשביל הרקורד הייתה 80%. גם אז זה היה 20% פחות ממה שניתן לתת וחשבתי שראוי לתת לה כמו לקובי, כי לא רואה בהם הבדל. זוהי דעתי. אבל לאחר שעשינו שיח, ואתם אמרתם את מה שאמרתם, אני הבנתי שאפשר, זה משהו שאני יכול לחיות איתו, וגם ביררתי עם אודליה, היא גם תוכל לחיות איתו, שזה שכר מכבד עבור תפקיד 24/7, תפקיד שהדרישות שלי ממנו לפחות, לא משנה הבן אדם מה קורות החיים שלו אמרו.
משה אופיר:	אתה יכול לציין כמה זה בכסף?
שי רוזנצוויג:	יש לך את זה בשלוף?
אלי כהן:	לא, אני באתי בלי הטלפון, והמחשב שלי שכחתי אותם באוטו.
שירי זיידמן:	מה צריך, את המייל?
אלי כהן:	בוטאספ של הקואליציה יש, מי שרוצה לראות. שכחתי את הטלפון את המחשב באוטו.
שי רוזנצוויג:	אם מישהו רוצה לדעת את זה, אז תוציאו את זה משם. אני לא אתחיל לחפש. בכל מקרה, אני מציע 70% שכר. נראה לי שזו פשרה שאפשר לחיות איתה.
משה אופיר:	... 18,000 ₪.
שי רוזנצוויג:	משהו כזה.
משה אופיר:	כולל הוצאות רכב.
דוברת:	לא, לא, לא. זה פחות.
שי רוזנצוויג:	17,159 ₪. הברוטו בכיס -
דובר:	האקסל שלי מדויק.
משה אופיר:	מה כתוב שם? כמה זה המספר?
שי רוזנצוויג:	17,000 ₪.
משה אופיר:	ה - 70%?

**שי רוזנצוויג:** כן. אני חושב שזהו שכר נמוך ממה שאני הולך לבקש ממנה.

**אלי כהן:** זה כולל הטלפון, הכלכלה.

**שי רוזנצוויג:** ואני פשוט מציע את זה. מי שרוצה להציע אחר כך הצעה נגדית או להגיד משהו מזה, גם מוזמן. אני פשוט רוצה באמת לגמור עם הסאגה הזאת ולהתקדם הלאה. נראה לי שכל מה שהיה צריך להיאמר בנושא הזה, נאמר.

**שלומית ארצי:** אנחנו לא נחזור לטיעונים שלנו. אבל יחד עם זאת, אני חושבת שביום ששמענו הלוך וחזור שאין כסף ואין כסף, ואין כסף, ואין יום השואה, אז נראה לי ש-60% להתחלה בימינו, שהמועצה שלנו בקשיים אדירים, ואין אפשרות אפילו לשלם משכורות, אז אני חושבת שקצת צניעות. והכנסנו יד לתושבים לכיס. אז מספיק, חלאס. 60% זו משכורת -

**שי רוזנצוויג:** אז זו ההצעה שאת מציעה?

**שלומית ארצי:** אני מציעה 60%. אז בואו נתחיל בהצעה שלי, בסדר?

**אורית שגיא:** שי, לפני ההצעה אני רוצה להגיד כמה מילים.

**משה אופיר:** אני רוצה גם לדבר.

**שי רוזנצוויג:** אה, בסדר, דבר. חשבת שדיברת.

**משה אופיר:** אבל אם אורית רוצה לדבר, בבקשה.

**אורית שגיא:** תתחיל, דבר.

**שי רוזנצוויג:** חבר'ה, ישבנו המון, דיברנו המון. אם יש עוד מישהו שרוצה, אז קדימה, זה הזמן.

**אורית שגיא:** אני אעשה את זה קצר, כי באמת הארכנו בדברים יותר מידי, ואגב הישיבה הקודמת לא רק הסתיימה בצרחות, גם לא הצבענו בגלל מה שקרה.

**שלומית ארצי:** וחבל.

**שי רוזנצוויג:** לא, ההצעה שאת העלית, לא להכריע.

**אורית שגיא:** בגלל הצעקות שהיו כאן, אני אמרתי - בואו לא נכריע ונדבר על זה בשיקול דעת ונקבל אחלטה

אחר כך.

**שי רוזנצוויג:**

מה שנכון, נכון.

**אורית שגיא:**

כמה דברים קצרים שאני רוצה להגיד, קודם כל, לאחר כל האמירות שנאמרו כאן, גם על ידי אותה גב' שהיתה כאן בישיבה הקודמת, אני עשיתי איזושהי בדיקה קצרה, ואני רוצה להגיד שהרבה פעמים אנחנו משתמשים בהכל, כולם, הרוב, לא תמיד המילים נכונות. אז לא כולם מקבלים 100% וגם לא הרוב, ושכר מנכ"לים ברשויות מקומיות נקבע בהתאם לקריטריונים הרשומים בחוק, שזה המצב התקציבי של המועצה והניסיון המקצועי של המנכ"ל הממונה באותה רשות. בסדר? וזה גם הדברים שאנחנו דיברנו עליהם כאן, 2 הדברים שדיברנו עליהם כאן.

**שי רוזנצוויג:**

נשמע הגיוני.

**אורית שגיא:**

אני הצעתי לאשר שכר התחלתי של 60%, לאור 2 הדברים שדיברתי עליהם קודם, פעם אחת זה תקציב המועצה, ופעם שנייה זה הניסיון המקצועי. אגב, גם קובי התחיל ב-60% ושכרו עלה עם השנים והגיע ל-80%.

**שי רוזנצוויג:**

לא לתפקיד מנכ"ל, לתפקיד מזכיר.

**אורית שגיא:**

זה לא משנה, זה היינו הך.

**משה אופיר:**

אין הבדל בין מזכיר למנכ"ל.

**שי רוזנצוויג:**

הוא הגיע למקסימום.

**אורית שגיא:**

שי, הוא לא הגיע למקסימום.

**שי רוזנצוויג:**

רק אני מתקן אותה, הגיע למקסימום שלו שהוא יכל לקבל, שזה 80% כמזכיר, ולכן הוא הפך להיות מנכ"ל.

**אורית שגיא:**

שי, לא הגיע. לא נכון, הוא לא הגיע.

**משה אופיר:**

זה לא נכון בכלל.

**אורית שגיא:**

עשו שינוי, וזו הסיבה שהטרמינולוגיה השתנתה, הגדרות התפקיד נשארו אותו דבר, ושכר בכירים, גם אז השכר של המזכיר היה מאחוז שכר מנכ"ל. זה היה אותו דבר. קובי רק היה בתחילת דרכו

בחלקיות משרה. הייתה לו חלקיות משרה בנושא של כוח אדם. זה ההבדל היחיד בעצם שהיה. אבל לא משנה.

אני הצעתי 60% מאותם טעמים שדיברתי עליהם. אני חושבת שזה הדבר שהיה נכון וראוי לעשות. הסיפור של אישור המינוי עצמו, מן הסתם לא עלה כאן לשולחן, מכיוון שהוא נדון בוועדת כשירות, ולכן זה לא בידיים שלנו. אבל כן בהחלט הנשוא של קביעת השכר.

**שי רוזנצוויג:** עוד מישהו רוצה להוסיף? משה.

**דליה נחום-לוי:** אחרי ישיבת הנהלה אתמול, הנהלת המתנ"ס, זה מחדד לי יותר ויותר את המצב שאנחנו נמצאים בו ביישוב. אני חייבת להדגיש ולציין שאין לי שום דבר אישי נגד הבחורה, באמת שלא.

**שי רוזנצוויג:** אודליה.

**דליה נחום-לוי:** בסדר, אני בכוונה אומרת בחורה.

**משה אופיר:** גברת, גברת.

**דליה נחום-לוי:** משום שזה לא משהו אישי נגד אודליה, יש לי בעיה עם האיוש של התפקיד הספציפי הזה. מה שקורה, זה שהמועצה חייבת למתנ"ס מיליון ש"אם זה תקציב שוטף שלא הועבר, ואם זה בכספים שהמתנ"ס קיבל ממשרדי ממשלה והם תקועים במועצה. אני חושבת שאם במצב כזה שאנחנו הולכים ומפרקים כל דבר טוב בדרך, אם זה בטקסים, ואם זה מסור, ואם זה המתנ"ס, ומצד שני, קובעים שכר גבוה, שהוא לא בהלימה לכישורים.

**שי רוזנצוויג:** השכר הזה הוא לא שכר גבוה. אני לא יודע לאיזה שכר את מורגלת.

**משה אופיר:** תן לה להגיד מה שהיא חושבת, זכותה לחשוב ככה.

**דליה נחום-לוי:** אני לא הפרעתי לך. אני חושבת שאין הלימה בין הכישורים. אני לא רואה את הכישורים. מביאים לנו כספים, מביאים לנו יזמות, מביאים לנו העשרה של היישוב, ולכן אני לא יכולה מצפונית, ציבורית. מה גם שהכנסנו יד לכיס של התושבים,

העלינו ארנונה. אם היה אדם שהיו לו כישורים, שהוא היה מביא יוזמות, מכניס כסף, מפעיל דברים, אז הייתי אומרת, אוקיי -

- רחל שטיינר:** ... הזדמנות לעשות את זה.
- דליה נחום-לוי:** סליחה, רחל.
- שלומית ארצי:** אבל אין לה ניסיון.
- דליה נחום-לוי:** סליחה, רגע. אז הייתי אומרת - שווה לי לשלם. אתה יודע מה? אפילו 100%.
- שי רוזנצוויג:** את לא מתקצבת ל-100%, אז לא יכולת, בואי נגיד ככה. אבל נגיד ל-80% את מתקצבת. בתקציב זה קיים. בתוך תכנית ההבראה זה קיים.
- אורית שגיא:** בגירעון של ה-4 מיליון ש"ח זה מתקצב.
- שי רוזנצוויג:** אני רוצה שתגיעי לנקודה.
- דליה נחום-לוי:** אני אסיים, לכן אני אומרת, שאם הייתי רואה שיש לי דמות שתביא ותעשה ותמנף את היישוב, אז שווה לי לשלם. כרגע מה שאני רואה, זה שאנחנו לוקחים דמות חסרת ניסיון, עם הכישורים שאינם מתאימים, אני הולכת לשלם שכר לימוד בעיניי -
- שי רוזנצוויג:** את מדברת עליי?
- דליה נחום-לוי:** לא.
- שי רוזנצוויג:** אה, כי גם אני עונה לקריטריון.
- דליה נחום-לוי:** נכון. אני הולכת לשלם שכר לימוד, בעיני ולטעמי הוא גבוה מידי, שאין לי אותו. אין לי אותו. אם אנחנו לוקחים אדם, ואני מבינה שי, שלך זה יהיה הכי נוח, והכי נכון והכי טוב, כי אתה מכיר את ה... אתה מסתדר איתה, מצוין. אני מהצד לא רואה מנוף ליישוב, ולכן אני לא מוכנה לשלם את המחיר הגבוה.
- שי רוזנצוויג:** אגבי לך, בסדר? קודם כל, אני לא מסכים איתך לגמרי. ההבדל בין 60 ל-70% הוא כמה עשרות אלפי ש"ח שהיית מוכנה לשלם אותו.
- דליה נחום-לוי:** רגע, רגע. אני אגע גם בנקודה הזאת. זה שכל הזמן

- מדברים פה על 40,000 ₪ בשנה שזה סכום זניח.
- שי רוזנצוויג:** לא זניח בכלל.
- שלומית ארצי:** למה, טקס יום השואה, תובע עירוני. אני יכולה לספר לך מה אני יכולה לעשות עם הסכומים האלה.
- משה אופיר:** זה ההבדל בין 60 ל-70%?
- דליה נחום-לוי:** כן, זה ההבדל. אני לא סוגרת את הליגות ב-40,000 ₪, אני לא מוותרת על רכז תרבות. אני לא מוותרת על ערב יום הזיכרון.
- שלומית ארצי:** השואה, זיכרון לא ויתרנו.
- שי רוזנצוויג:** קשקוש, זה לא נכון.
- דליה נחום-לוי:** אני לא מוותרת.
- שי רוזנצוויג:** את מוותרת. אני אגיד לך למה? כי זה עולה הרבה יותר.
- דוברת:** כל זה ב-40,000 ₪? סליחה שאני מתערבת, אבל גם אני בהנהלת המתנ"ס, אני לא מצליחה להבין.
- שי רוזנצוויג:** לא צריך.
- (מדברים ביחד)**
- דליה נחום-לוי:** 40,000 ₪ בשנה, יש מה לעשות איתם.
- דוברת:** ... נחצים פה -
- שי רוזנצוויג:** רוי, אם את רוצה לשאול משהו בנוגע לכביש הגישה, אני מרשה. כל דבר אחר כרגע, לא.
- שלומית ארצי:** זה 40,000 ₪ בתוך הגירעון, זה לא מה אפשר לעשות. זה איך אפשר לצמצם.
- שי רוזנצוויג:** דליה, את אמרת את מה שאמרת, נתתי לך את כל הזמן. זה לא ייגמר, גם דשנו בזה המון. אני חושב שהיא מתאימה, אני מוכן ללכת לסכום שהוא נמוך משמעותית. אני כמוך עשיתי את הבדיקה באלקנה. נכון, לא 100% כולם, אבל 95%, 90.5. אלקנה, קרני שומרון. לא הלכתי תל אביב והרצליה, קרני שומרון, כוכב יאיר. קרני שומרון זה 100%.

- דליה נחום-לוי:** והכישורים תואמים?
- שי רוזנצוויג:** גם מי שהיה פה לפני -
- שלומית ארצי:** ומנגד, מה התקציב שהם חיים בו?
- שי רוזנצוויג:** מי שהיה פה לפני, והוא היה גבר, ואולי זה ההבדל, אני אומר לכם, זה קצת מעצבן אותי, אני אגיד לך את האמת למה, כי הוא גם פיגורה שהביאה פה כספים. הוא לא הביא לפה שום כספים, הוא לא הביא לפה שום כסף, הוא לא הביא. סגנון הניהול שלי, ואני מנסה להסביר לכם, הוא אחר. מי שמביא פה את הכסף, מי שהולך ועושה שר החוץ ועושה את העבודה, זה אני. זה סגנון הניהול שלי. אני צריך פה מישהו שהוא מנהל את המועצה.
- אגב, חיסכון בכסף, אודליה שנמצאת פה בחוץ, אני מקווה מאוד שהיא בקרוב תאושר, היא תבוא תגיד פה כמה מילים, ואנחנו נאפשר לה את זה. ואם לא, אז אני אצטרך לחפש מנכ"ל אחר. זה ייקח כמה חודשים. אני אומר לכם שהיא תואמת לסגנון העבודה שלי והיא תואמת לסגנון העבודה שלי, היא יודעת והיא עושה את זה כמה שנים, לא בשכר, עוזרת לי ללא הבטחה, כשהיא יודעת שמחר - דרך אגב, זה לא הדבר הכי טוב לעשות, כן? אבל אם לא היא, אני קורס, לא מצליח לעבוד.
- דוברת:** הוא אמר שהוא לא יכול לעשות כלום כי אין לו מנכ"לית.
- שי רוזנצוויג:** נכון, לא יכול לעשות מכרזים. נכון, המון דברים.
- שלומית ארצי:** אבל מה הוויכוח? צריך להצביע, אנחנו חזרנו על הטיעונים.
- שי רוזנצוויג:** נכון, נכון, די.
- שלומית ארצי:** אתה יודע מה, יש לי עוד כמה דברים להגיד, נשב פה עוד שעה, זה לא יעזור.
- שי רוזנצוויג:** אבל תכבדו אותי, אני גם אומר. נתתי לכל אחד לדבר.
- דליה נחום-לוי:** ... את המתנ"ס, את יודעת?

אבל בואו נעשה את ההצבעה. די, אני לא יכולה לנהל שיח חוזר על זה עוד פעם. היינו 5 שעות עם זה.

**שלומית ארצי:**

אני ירדתי מה-80% שהוא גם ככה נמוך, אין מישהו ברדיוס שלנו שמרוויח 80%, וירדתי ל-70%. אני חושב שזה נמוך. אבל עם זאת, אני חושב שזו פשרה. כשרוצים להצליח ביחד, מישהו קצת יורד, מישהו קצת עולה, או שמוצאים שפה משותפת. וכן, כדי שהבן אדם יתחיל ברגל ימין עם הרגשה טובה, אני הדרישה שלי היא מאוד תובענית בתפקיד של 24/7. 70% משכר מנכ"ל לרשות כמו שלנו, לדעתי זה שכר שאני יכול להיות איתו, ואני מקווה מאוד שבעוד שנתיים אנחנו נעשה רוויזיה על השכר הזה ונצא מתכנית ההבראה ונחליט גם להעלות, כי נהיה כל כך מרוצים.

**שי רוזנצוויג:**

הלוואי שהמצב הכלכלי יסתדר, הלוואי.

**שלומית ארצי:**

בסדר גמור. ולכן אני מציע 70%. לא הצעתי לא 90%, 5 ל 95%, לא 85%, לא 80% אפילו עכשיו, וגם לא 75%. אני מציע 70%. אם אני אצטרך להגיד עוד משהו, אני אגיד.

**שי רוזנצוויג:**

משה, אני יכולה משפט אחד אחרון להגיד, באמת משפט קצר. קודם כל אנחנו מדברים לא על 17,000 ₪ אלא על 21,000 ₪ ואפילו קצת יותר, שעלות שכר מגיעה לכמעט 30,000 ₪ בחודש.

**אורית שגיא:**

זה מנכ"ל. לא המצאנו...

**שי רוזנצוויג:**

עם הרכב ועם כל הדברים.

**אורית שגיא:**

איך הגעת ל-21,000 ₪?

**משה אופיר:**

אפשר לשמוע את אורית עד הסוף?

**שירי זיידמן:**

לא משנה, זה 17,000 ₪ ועוד רכב 3,000 ₪, ועוד, לא משנה, זה 21,000 ₪. זהו, באמת, דיברנו על זה ודשנו על זה הרבה. אני חושבת, אני לא אמרתי את זה קודם, אבל אני אמרתי לך את זה גם בישיבה הקודמת, שבתקופה שבה השתלמויות של עובדים בכירים אחרים לא משולמות כי אין כסף, שמתנות לחג קוצצו.

**אורית שגיא:**



- שי רוזנצוויג:** עוצר אותך, אגב, זה חלק מתכנית ההבראה.
- אורית שגיא:** סבבה. אז יש חלקים מתכנית ההבראה שכן מומשו וחלק שלא. מתנות לחג של העובדים שקוצצו מ-300 ש"ח שזה מספר גם ככה עלוב, עוד ירדו.
- שי רוזנצוויג:** נכון, יקוצצו. נכון, גם שלי. אני ויתרתי על שלי.
- אורית שגיא:** סבבה, אבל אתה מרוויח מספיק כסף כדי לקנות אוכל לחג, ויש עובדים שלא מרוויחים מספיק כדי לקנות אוכל לחג. זה לא אותו דבר, שי.
- שי רוזנצוויג:** למנכל זה תפקיד 24/7.
- שלומית ארצי:** אתם בשיח חירשים.
- דובר:** זה לא מישהו שעובד מ-09:00 עד 17:00.
- אורית שגיא:** לא משנה, גם 60% זה שכר מכובד. בל אלה הנימוקים שלנו, ובאמת אני חושבת שדיברנו ואפשר להתקדם.
- שי רוזנצוויג:** משה, יש לך משהו להוסיף?
- שלומית ארצי:** לא כשאתה לוקח מאנשים בני 80 עוד 100 ש"ח בארנונה שלהם. אני חושב שהגזמנו לגמרי. יאללה, בואו נצביע.
- שי רוזנצוויג:** הוא רוצה לדבר.
- שלומית ארצי:** אני חושב שדיברנו מספיק כבר.
- משה אופיר:** לפי מה שאלי כהן כתב, ואני באמת זה, אנחנו מדברים, שאנשים יבינו על איזה סכומים אנחנו מדברים, לא באחוזים, שזה לא אומר שום דבר לאנשים. 70% מה שאתה מבקש, זה שכר ברוטו של 17,159 ש"ח, פלוס רכב שזה 4,000 ש"ח בערך.
- שי רוזנצוויג:** פחות.
- משה אופיר:** 3,000 ש"ח ועוד 1,000 ש"ח. אז אנחנו מדברים על משהו כמו 20,000 ש"ח, 21,000 ש"ח. ההצעה האחרת פה שעומדת על 60%, מדברת על 14,000 ש"ח פלוס 17,000 ש"ח.
- שי רוזנצוויג:** הרכב הוא כלי עבודה. בוא תכניס גם לפטופ.

- משה אופיר:** כלי עבודה, אבל אנחנו משלמים אותו.
- שי רוזנצוויג:** הלו אה משלם גם חשמל ומים ואוויר.
- אורית שגיא:** או, נו שי, באמת.
- שי רוזנצוויג:** זה כלי עבודה, חבר'ה.
- משה אופיר:** מכיוון שאני שמעתי פה בתחילת הישיבה שאנחנו עושים טקס מפואר ליום השואה, ומכיוון שאני שמעתי שבסוף הרבעון הראשון אנחנו בפלוס של 2-3 מיליון ₪, ומכיוון ששמעתי שיש לנו עודף כולל של 24 מיליון ₪ שהגשנו למשרד הפנים, ולכן הם לא מאשרים לנו תכנית הבראה כי אנחנו בפלוס של 24 מיליון ₪ -
- שי רוזנצוויג:** המחירים שדיברתי עליהם...
- משה אופיר:** תן לי לדבר, שי, תן לי לדבר.
- שי רוזנצוויג:** לא, רק מחדד.
- משה אופיר:** שי, אני לא מפריע לך. תן לי לסיים מה שאני רוצה להגיד. מכיוון שהמצב שלנו כל כך טוב, ואנחנו לא יודעים מה לעשות עם הכסף שלנו, ובאמת שאם תהיה איזה תכנית שמשרד הפנים יגיד, אנחנו לא נצטרך לבוא לעובדים ואולי חלק מהם ניאלץ להיפרד מהם, וזה באחריות המנכ"ל לבצע את המדיניות הזאת, מכיוון שהמצב שלנו כל כך טוב, ופה נזרקים דברים אופטימיים, יש לי הצעה. אני מציע לשלם לה 80% כמו שאתם הצעתם. אני מבקש להעמיד את ההצעה שלי להצבעה.
- שי רוזנצוויג:** אוקיי, אני משאיר את ההצעה שלי על 70%. אני חושב שזה הכי ראוי בשעה הזאת, בסדר? עם כל הכבוד להצעה שלך.
- משה אופיר:** תעשה הצבעה.
- שי רוזנצוויג:** בסדר גמור. אני אתחיל ברשותכם, 70% משכר מנכ"לית, מי בעד? רחלי, אייל, שי, שירי, אלי כהן. מי נגד? אורית, משה, שלומית. הצעה של משה אופיר לשכר מנכ"ל -
- אורית שגיא:** נו משה, באמת.
- שלומית ארצי:** לא, לא, לא, עזוב את זה.

- משה אופיר:** אנחנו במצב מצוין.
- שי רוזנצוויג:** 80% מי בעד?
- משה אופיר:** מי בעד? אני שואל, מי בעד?
- שי רוזנצוויג:** אף אחד. מי נגד?
- משה אופיר:** אף אחד לא בעד? אפילו אתה שחשבת ש-100% זה פחות מידי?
- שי רוזנצוויג:** לא, לא, 70% זה בסדר. המצב הוא קשה. מי בעד? אף אחד לא בעד. מי נגד? רחלי, שי, פה אחד נגד. נכון? הלאה. יש פה עוד הצעה? יש טעם להעלות אותה.
- משה אופיר:** ה-60%, כן.
- שי רוזנצוויג:** בבקשה, הצעה שהעלתה אורית.
- אורית שגיא:** לא, למה צריך להצביע?
- שי רוזנצוויג:** אני חושב שלא צריך.
- (מדברים ביחד)**
- משה אופיר:** תעלי 60%.
- אורית שגיא:** למה?
- משה אופיר:** ככה, שיהיה בפרוטוקול.
- שי רוזנצוויג:** חבר'ה, המסר שלי עבר בפרוטוקול, עבר בצורה נקייה. אני קורא פה לכולנו להתכנס מאחורי המנכ"לית החדשה. רגע, אני אקרא למנכ"לית החדשה שתגיד כמה מילים.
- קהל:** שי, אפשר להגיד משהו פה? אני 35 שנה ביישוב, לא היה... שדנים אנחנו... אוטיסטים... מישהו הלך לראות את הגן? 100,000 ש"ח זה היה עולה אם היו מביאים מישהו מבחוץ המועדון. לכו תראו את הגן. המועדון של הזקנים, עוד 100,000 ש"ח... תתביישו לכם.
- שי רוזנצוויג:** והיא עובדת 5 חודשים ללא תשלום... אבל אני מכבד את אודליה להצטרף אלינו. כמה מילים.
- אורית שגיא:** ההצגה הזאת הייתה מוזמנת.

- שי רוזנצוויג:** זה לא מוזמן, ממש לא.
- אורית שגיא:** מכוערת ולא במקום ואני לא נשאת.
- שי רוזנצוויג:** ממש לא, ממש לא. אתם אומרים פה דבר קשה. זה בן אדם שהוא בא מדם ליבו.
- משה אופיר:** לא הבנתי מה הוא אמר.
- שי רוזנצוויג:** אין לי מושג, אני לא הייתי פה כדי לשמוע, צר לי. חברים, כמו שאני לא מתרגש פה מאנשים, בואו נכבד את הרגע הזה. בסדר? כמו שישב פה מישהו שדיבר על השואה מדם ליבו, אני לא אמרתי שזה מוזמן.

**(מדברים ביחד)**

**שירי זיידמן:** הוא אמר דברים בשבחה של אודליה, זה הכל. הוא אמר שבזכותה הצליחו עם הגן... זה כל מה שהוא אמר.

**משה אופיר:** בסדר, אוקיי. זכותו להגיד מה שהוא רוצה. אני לא נגד זה שאנשים אומרים.

**שי רוזנצוויג:** ייאמר לזכותי שאני מאפשר גם את זה, נכון? אני מאפשר לאנשים לדבר להתבטא. אודליה רוצה להגיד כמה מילים. אני קודם כל מברך אותך בשם כולנו. אני קודם כל מברך אותך בשם כולנו, אני חושב בשם חברי המועצה, בשם התושבים שנמצאים ובשם כל מי שמסתכל. ההצלחה שלך היא הצלחה שלנו. את מקבלת על עצמך תפקיד מאוד-מאוד משמעותי בהצלחה של היישוב הזה.

אני סומך עליך, אני יודע מה את שווה, וחובת ההוכחה היא תמיד עלינו. צריך לעבוד קשה כדי להוכיח כל יום, ואני בטוח שאת תעשי את זה בצורה מצוינת. אני מתחייב בשמי, בשם חבריי פה, ואני יכול להגיד גם בשם כל חברי המועצה שאנחנו נעשה ככל שנוכל כדי לעזור לך. ואנחנו בטוחים שגם שיתוף הפעולה יהיה מלא. אני פה מבקש שיתוף פעולה מלא עם כולם. אנחנו רוצים בהצלחת היישוב הזה. אז אני שוב מודה לך, וברוכה הבאה למשפחת מועצת אלפי מנשה.

**אודליה גוטל:** אז קודם כל, תודה על האמון למי שנתן בי את האמון, ומי שלא, אני מקווה שאני אצליח לרכוש

אותו לאורך הדרך. אנחנו יוצאים למלחמה על הבית מבחינתי, יש לנו שנתיים קשות שלאחריהן יבואו שנים קלות יותר וטובות יותר וזהו, נחזיק ידיים ונלך לאורך כל הדרך, בהצלחה, תודה רבה על האמון. וכן, יש המון עבודה, עבודה לא פשוטה, יש הרבה מה ללמוד, אבל אני בטוחה שאנחנו נצליח.

**שי רוזנצוויג:** תודה לך, רוצה להודות לאלי שתמך בה...

**משה אופיר:** בהצלחה, שיהיה לך בהצלחה.

**שי רוזנצוויג:** אפשר לסגור את ההקלטה. ערב טוב ותודה לכולם.

**החלטה:** מחליטים ברוב קולות לאשר את תנאי העסקתה של אודליה גוטל, מנכ"לית המועצה, וכי שכרה ימציעמוד על 70% משכר מנכ"ל.

שירי זיידמן

סגנית ומ"מ ראש המועצה

שי רוזנצוויג

ראש המועצה